Należytość pocztowa uiszczona gotówką.

ROK XV NUMER 11

DZIENNIK URZĘDOWY

KURATORIUM OKRĘGU SZKOLNEGO KRAKOWSKIEGO

KRAKÓW, DNIA 28 LISTOPADA 1936 R.

TREŚĆ

Poz. Str.

118. Rozporządzenie Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego o zmianie rozporządzenia z dnia 9 października 1924 w sprawie egzaminu państwowego na nauczyciela szkół średnich 298

119. Rozporządzenie Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego o prywatnych szkołach oraz zakładach naukowych i wychowawczych, wydane co do § 1 pkt 2 w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewn. 298

120. Zarządzenie Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego odnośnie zmiany zarządzenia Ministra W. R. i O. P. z dnia 30. września 1935 r. w sprawie ograniczenia czynności biurowo-administracyjnych w szkolnictwie ogólnokształcącym i zawodowym 299

121. Zarządzenie Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego w sprawie wynagrodzenia kontraktowego pesonelu publicznych szkół dokształcających zawodowych 299

122. Wydawanie duplikatów świadectw szkolnych 300

123. Wysyłanie korespondencji międzyszkolnej uczniowskiej do szkół za granicą 301

124. Nowy wykaz szkół, uprawnionych do korzystania z ulg kolejowych w roku szkolnym 1936/37 . . 302

125. Legitymacje szkolne i ulgi kolejowe dla młodzieży szkolnej 310

126. Wykładnia art. 7 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o ubezpieczeniu pracowników umysłowych 313

127. Konkursy 314

128. Komunikaty 314

129. DZIAŁ NIEURZĘDOWY:

Szkolne audycje muzyczne 315

Kronika 318

118.

ROZPORZĄDZENIE [1])

Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego

z dnia 7 września 1936 r.

o zmianie rozporządzenia z dnia 9 października 1924 r. w sprawie egzaminu państwowego na nauczyciela szkół średnich.

Na podstawie art. 1 ustawy z dnia 26 września 1922 r., dotyczącej kwalifikacji zawodowych do nauczania w szkołach średnich ogólnokształcących i seminariach nauczycielskich państwowych i prywatnych, której tekst jednolity został ogłoszony rozporządzeniem Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 15 września 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr 92, poz. 864), zarządzam co następuje:

§ 1. W § 12 rozporządzenia Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 9 października 1924 r. w sprawie egzaminu państwowego na nauczyciela szkół średnich (Dz. U. R. P. Nr 91, poz. 859), zmienionym rozporządzeniem Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 24 kwietnia 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 253), zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie: „Podanie o dopuszczenie do egzaminu wnosi kandydat:

a) do kuratorium okręgu szkolnego, jeżeli odbywa lub odbył praktykę nauczycielską w szkole albo pozostaje lub pozostawał na stanowisku nauczycielskim; właściwe do przyjęcia i rozpoznania podania jest to kuratorium, na którego terenie kandydat pracował;

b) na ręce przewodniczącego komisji — jeżeli jest absolwentem studium pedagogicznego w Uniwersytecie Józefa Piłsudskiego w Warszawie lub w Uniwersytecie Jagiellońskim w Krakowie, a nie pozostaje na praktyce nauczycielskiej albo nie pełni obowiązków nauczycielskich — przy czym dołącza wszystkie potrzebne dokumenty".

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Wyznań Religijnych
i Oświecenia Publicznego:
W. Świętosławski.

[1]) Przedrukowane z Dz. U. R. P. Nr 81, poz. 556.

119.

ROZPORZĄDZENIE [2])

Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego

z dnia 10 września 1936 r.

o prywatnych szkołach oraz zakładach naukowych i wychowawczych, wydane co do § 1 pkt 2 w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych.

Na podstawie art. 10, 12 i 13 ustawy z dnia 11 marca 1932 r. o prywatnych szkołach oraz zakładach naukowych i wychowawczych (Dz. U. R. P. Nr 33, poz. 343) zarządza się co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 7 czerwca 1932 r. o prywatnych szkołach oraz zakładach naukowych i wychowawczych, wydanym co do § 13 w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych, a co do § 20 w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych oraz Przemysłu i Handlu (Dz. U. R. P. Nr. 50, poz. 473), zmienionym rozporządzeniem z dnia 23 lipca 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr 65, poz. 409), wprowadza się zmiany następujące:

1) § 22 ust. 2 otrzymuje brzmienie: „Właściciele, którzy do dnia 31 grudnia 1932 r. nie otrzymali wezwania, powinni sami wykazać wypełnienie warunków najpóźniej do dnia 30. czerwca 1936 r., właściciele przedszkoli i prywatnych szkół powszechnych — najpóźniej do dnia 30 czerwca 1938 r., a właściciele szkół zawodowych — najpóźniej do dnia 30 czerwca 1941 r."

2) Po § 22 dodaje się nowy § 22a) w brzmieniu: „§ 22 a. Postanowienia § 22 nie dotyczą istniejących w dniu 20 kwietnia 1932 r. przedszkoli, szkół powszechnych, szkół średnich ogólnokształcących i szkół zawodowych, utrzymywanych przez związki komunalne. Termin uzyskania przez te przedszkola i szkoły orzeczeń, stwierdzających spełnienie warunków, przewidzianych w art. 2, ustali oddzielne rozporządzenie".

3) § 23 otrzymuje brzmienie: „Szkoły, których właściciele nie uzyskali orzeczenia, wymienionego w art. 12 ustawy, ulegają zamknięciu z końcem oznaczonego przez władzę

[2]) Przedrukowane z Dz. U. R. P. Nr 81, poz. 557.

szkolną roku szkolnego, nie później jednak niż z dniem 31 sierpnia 1937 r., przedszkola i prywatne szkoły powszechne — z dniem 31 sierpnia 1939 r., a szkoły zawodowe — z dniem 31 sierpnia 1942 r. Termin zamknięcia szkoły powinien być podany do wiadomości publicznej najpóźniej 15 maja danego roku".

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Wyznań Religijnych
i Oświecenia Publicznego:

W. Świętosławski.

120.

ZARZĄDZENIE

Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego

z dnia 25 sierpnia 1936 r. (Nr II S-5380/36)

odnośnie zmiany zarządzenia Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 30 września 1935 r. (Nr BP-21716/35) w sprawie

ograniczenia czynności biurowo-administracyjnych w szkolnictwie ogólnokształcącym i zawodowym.

1) Punkt 10 zarządzenia Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 30 września 1935 r. (Nr BP-21716/35) w sprawie ograniczenia czynności biurowo-administracyjnych w szkolnictwie ogólnokształcącym i zawodowym (Dz. Urz. Min. W. R. i O. P. Nr 9, poz. 175) otrzymuje następujące brzmienie:

Na świadectwach w publicznych szkołach powszechnych należy wykazywać ilość opuszczonych dni.

Na blankietach świadectw szkolnych w szkołach średnich ogólnokształcących należy wykazywać ilość opuszczonych godzin.

2) W punkcie 14 tegoż zarządzenia dodaje się: po wyrazach „nauczycieli kontraktowych" wyrazy „oraz innych funkcjonariuszów szkoły (lekarzy, dentystów, woźnych i t. p.)" i po wyrazie „uposażenia" wyrazy: „O wystąpieniu z pracy zawiadamia Ubezpieczalnię Kuratorium",

3) Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Wyznań Religijnych
i Oświecenia Publicznego:
wz. (—) *Jerzy Ferek-Błeszyński.*

121.

ZARZĄDZENIE

Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego

z dnia 20 października 1936 r.

Nr BP-13836/36 w sprawie

wynagrodzenia kontraktowego personelu publicznych szkół dokształcających zawodowych.

Na podstawie art. 1 ustawy z dnia 4 czerwca 1920 r. o tymczasowym ustroju władz szkolnych (Dz. U. R. P. Nr 50, poz. 304) zarządzam co następuje:

§ 1. Od dnia 1 września 1936 r. ustalam niżej podane normy wynagrodzenia, według których będzie obliczany udział Skarbu Państwa w pokrywaniu wynagrodzenia personelu publicznych szkół dokształcających zawodowych.

§ 2. Za nauczanie przedmiotów zawodowych i ściśle z zawodem związanych wyznaczam dla nauczycieli (kierowników), posiadających wyższe studia i przynajmniej trzyletnią praktykę zawodową, normę wynagrodzenia miesięcznego za jedną godzinę w tygodniu w wysokości 13 zł.

§ 3. Za nauczanie wszystkich przedmiotów w szkołach lub klasach (oddziałach, grupach) dla głuchoniemych i ociemniałych wyznaczam dla nauczycieli (kierowników) posiadających specjalne kwalifikacje do nauczania w tych szkołach lub klasach (oddziałach, grupach), uznane przez Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, — normę wynagrodzenia miesięcznego za jedną godzinę w tygodniu w wysokości 13 zł.

§ 4. Za nauczanie, do którego nie mają zastosowania §§ 2, 3, wyznaczam dla nauczycieli (kierowników) normę wynagrodzenia miesięcznego za jedną godzinę w tygodniu zł 9.

§ 5. Wyznaczam następujące normy wynagrodzenia miesięcznego za kierownictwo:

a) za kierownictwo szkoły liczącej 1 klasę (oddział lub komplet) zł 20.

b) za każdą następną klasę (oddział lub komplet) zł 10.

Kierownik szkoły może w drodze wyjątku ze względu na specjalne kwalifikacje lub ze względu na specjalne warunki organizacyjne szkoły otrzymać dodatkowe wynagrodzenie miesięczne w wysokości od 20—60 zł na podstawie decyzji Ministra W. R. i O. P. lub władzy przez niego upoważnionej.

§ 6. Jako normę wynagrodzenia kierownika wydziału (działu) powołanego w myśl okólnika Nr 8 z dnia 15. I. 1934 r. Nr III TP-217/34, wyznaczam 100 zł miesięcznie.

§ 7. Za pracę wychowawczo-świetlicową oraz innego rodzaju pracę, polegającą na opiekowaniu się młodzieżą z wyjątkiem czynności opiekuna (wychowawcy) klasowego, tudzież za opiekę lekarską lub dentystyczną Minister W. R. i O. P., na wniosek Kuratora Okręgu Szkolnego, może przyznać miesięczne wynagrodzenie według normy od 20—40 złotych.

§ 8. Kierownik szkoły, kierownik wydziału, nauczyciel lub też instruktor, który przepracował w danym roku szkolnym pełnych 10 miesięcy, otrzymuje dodatkowo wynagrodzenie za miesiąc 11-ty i 12-ty, jeżeli zaś przepracował pełnych 5 miesięcy lub więcej a mniej niż 10 miesięcy, otrzymuje dodatkowo wynagrodzenie za 1 miesiąc.

§ 9. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 września 1936 r.

Równocześnie tracą moc obowiązującą wszelkie przepisy wydane w zakresie unormowanym niniejszym zarządzeniem.

Minister Wyznań Religijnych
i Oświecenia Publicznego:
W. Świętosławski.

122.

Nr O. 29672/36. Kraków, dn. 29. X. 1936 r.

Do

Dyrekcyj państwowych i prywatnych szkół średnich ogólnokształcących, zakładów kształcenia nauczycieli i szkół zawodowych w Okręgu w sprawie

wydawania duplikatów świadectw szkolnych.

Zawiadamiam na podstawie rozporządzenia Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 20 października 1936 r. Nr I. Praw. 2072/109/36, że do czasu wydania ogólnych norm w sprawie wydawania duplikatów świadectw szkolnych, mających charatker dokumentu, w razie zagubienia oryginałów, Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego podało następujące wytyczne postępowania w przypadkach zgłaszania się osób o wydanie duplikatu świadectwa (świadectwa dojrzałości, dyplomu na nauczyciela szkół powszechnych i t. d.)

1) Celem zapobieżenia możliwym nadużyciom należy ograniczać wydawanie duplikatów świadectw jedynie do przypadków zniszczenia (zagubienia) oryginałów, po uprzednim ogłoszeniu przez osobę zainteresowaną o fakcie utraty świadectwa w Dz. Urz. Min. W. R. i O. P. Duplikat może być wydany w zasadzie tylko jeden raz.

2) Zagubienie (zniszczenie) oryginału świadectwa powinno być w podaniu petenta uprawdopodobnione podaniem okoliczności, w jakich to nastąpiło.

3) Tożsamość osoby petenta winna być stwierdzona z całą skrupulatnością.

4) O wydaniu duplikatu decyduje Kuratorium. Kuratorium zleca wydanie duplikatu dyrekcji szkoły, która wystawiła w swoim czasie oryginał świadectwa; jeżeli szkoła, która wystawiała oryginał świadectwa, już nie istnieje, duplikat świadectwa wystawia Kuratorium na podstawie akt odnośnej szkoły.

5) Duplikat świadectwa wystawia się na blankiecie właściwym dla danego świadectwa, wypełniając rubryki jak w oryginalnym świadectwie.

Na str. 1 blankietu, u góry, należy wypisać czytelnie czerwonym atramentem i podkreślić wyraz „Duplikat". Przed podpisami, pod tekstem świadectwa, dodać należy wyrazy: „Oryginał podpisali:", po czym w odpowiednich miejscach wypisuje się nazwiska osób, których podpisy figurowały na oryginale świadectwa.

Przygotowany w ten sposób duplikat podpisuje własnoręcznie dyrektor szkoły, uwidacznia datę wystawienia duplikatu i odciska pieczęć urzędową szkoły.

O wydaniu duplikatu należy uczynić od-

powiednią adnotację w aktach szkolnych, z których zaczerpnięto dane do wypełnienia rubryk duplikatu.

Za wydanie duplikatu świadectwa pobiera się taksę (opłatę) w wysokości określonej okólnikami Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego: Nr 93 z 24. VI. 1934 r. (Dz. Urz. Nr 6—7, poz. 98), Nr 78 i Nr 79 z 8. IX. 1935 r. (Dz. Urz. Nr 8, poz. 159 i poz. 160), Nr 97, Nr 98 i Nr 100 z 30. XI. 1935 r. (Dz. Urz. Nr 12 poz. 211, poz. 212 i poz. 214) oraz Nr 46 z 19. V. 1936 r. (Dz. Urz. Nr 3, poz. 65).

Powyższe okólniki oraz okólnik Nr 45 z 19. V. 1936 r. wyjaśniają również sprawę pobierania opłaty stemplowej, którą uiszcza petent niezależnie od powyższych taks.

Kurator Okręgu Szkolnego:
J. Stypiński wr.

123.

Nr O. 30263/36. Kraków, dn. 4. XI. 1936 r.

Do

Inspektoratów Szkolnych w Okręgu w sprawie

wysyłania korespondencji międzyszkolnej uczniowskiej do szkół za granicą.

Nawiązując do zarządzenia z dnia 24 grudnia 1934 r. Nr O. 31749/34 o wysyłaniu korespondencji międzyszkolnej uczniowskiej (Dz. Urz. Kuratorium Nr 1 poz. 4 z 1935 r.) zawiadamiam, że Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego rozporządzeniem z dnia 24 października 1936 r. Nr I. Praw. 1481/10/36 (okólnik Nr 107) oznajmiło, iż wobec zgody Min. Poczt i Telegr., wyrażonej w piśmie z dnia 19. września 1936 r. Nr PZ. 201, dozwolone jest wysyłanie w formie przesyłek zbiorowych korespondencji międzyszkolnej uczniowskiej za opłatą przewidzianą dla papierów handlowych również do szkół za granicą, pod warunkiem, że zawartość przesyłki odpowiada pojęciu papierów handlowych, że nadawcą będzie dana szkoła, do której uczęszczają autorzy wypracowań, adresatem zaś — jedna ze szkół za granicą.

Warunkiem jednak zasadniczym papieru handlowego (i „wypracowania uczniowskiego“) jest, iż nie może zawierać korespondencji bieżącej lub osobistej, w przeciwnym bowiem razie nabiera cech listu i podlega wyższej opłacie taryfowej.

Pod pojęciem więc „wypracowań uczniowskich“ należy rozumieć wypracowania (zadania), napisane przez uczniów na pewien określony przez szkołę (profesora) temat, nawet w formie zewnętrznej listu, — z wykluczeniem jednak charakteru korespondencji osobistej i bieżącej; w związku z tym wypracowania omawiane nie mogą zawierać imion i nazwisk adresatów — uczniów szkoły zagranicznej.

Dozwolone natomiast jest umieszczanie na wypracowaniach nazwisk i imion ich autorów oraz dołączanie do przesyłki kartki lub wykazu z wyliczeniem załączników lub powoływaniem się na poprzednie pisma nadawcy lub adresata.

Podając powyższe do wiadomości, Kuratorium dodaje i przypomina, że:

1) przesyłka, zawierająca wypracowania uczniowskie, powinna być nadawana w stanie otwartym i zaopatrzona w napis „Papiers d'affaires — devoirs d'élèves“;

2) przesyłka taka może zawierać wypracowania kilku uczniów danej szkoły;

3) jako nadawca przesyłki figurować powinna dana szkoła (z ewent. oznaczeniem numeru klasy), jako adresat zaś — szkoła zagraniczna;

4) wypracowania uczniowskie mają odpowiadać warunkom przytoczonym wyżej;

5) przesyłka nie może zawierać innej korespondencji prócz wypracowań;

6) poszczególne wypracowania nie mogą być wkładane do oddzielnych kopert, lecz powinny być przesyłane w jednej wspólnej, otwartej kopercie lub opakowaniu;

7) przesyłka powinna być należycie opłacona znaczkami według taryfy dla papierów handlowych, której opłaty w obrocie zagranicznym wynoszą obecnie: „do 250 g — 50 groszy, za każde dalsze 50 g — 10 groszy“.

Unormowanie w sposób powyższy zagranicznej korespondencji międzyszkolnej winno być wykorzystane jako środek do zacieśnienia kontaktu ze szkolnictwem za granicą.

Kurator Okręgu Szkolnego:
J. Stypiński wr.

124.

Nr O. 29516/36. Kraków, dn. 4. XI. 1936 r.

Do

Inspektorów Szkolnych, Dyrekcyj państwowych oraz prywatnych (z prawami szkół państwowych) szkół średnich ogólnokształcących, zakładów kształcenia nauczycieli, szkół zawodowych oraz publicznych szkół zawodowych dokształcających w Okręgu w sprawie

nowego wykazu szkół, uprawnionych do korzystania z ulg kolejowych w roku szkolnym 1936/37.

Na podstawie rozporządzenia Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 19 października 1936 r. Nr I. Praw. 2540/183/36 podaję do wiadomości ogłoszony w Dzienniku Taryf i Zarządzeń Kolejowych Ministerstwa Komunikacji z dnia 12 października b. r. Nr 35 nowy wykaz szkół i zakładów naukowych, których wychowańcom przysługują ulgi kolejowe w roku szkolnym 1936/37.

Wykaz zawiera zakłady naukowe państwowe i te prywatne, którym przyznano prawa szkół państwowych lub które postawione zostały na równi z zakładami państwowymi, z wskazaniem ich w porządku alfabetycznym według miejscowości, w których się znajdują oraz podziałem na następujące grupy:

GRUPA A.

1. Szkoły artystyczne
2. Szkoły średnie ogólnokształcące
3. Szkoły zawodowe typu zasadniczego i przysposobienia zawodowego
4. Zakłady kształcące nauczycieli i wychowawczynie przedszkoli
5. Szkoły specjalne dla upośledzonych
6. Szkoły powszechne i wydziałowe.

GRUPA B.

Szkoły dokształcające zawodowe.

GRUPA C.

1. Zakwalifikowane zakłady naukowe teologiczne prywatne, zakwalifikowane kursy artystyczne i zakwalifikowane kursy zawodowe — także dokształcające:

a) Artystyczne,

b) Zawodowe,

2. Instytucje oświaty pozaszkolnej.

Wychowańcy (wychowanice) zakładów naukowych, wymienionych w wykazie w grupie A i B, mają prawo do korzystania z ulg na przejazdy jednorazowe i codzienne, przewidzianych w §§ 61 i 62 TO. II.

Wychowańcy (wychowanice) zakładów naukowych, wymienionych w wykazie w grupie C, mają prawo do korzystania z ulg jedynie przy przejazdach codziennych na naukę za biletami czasokresowymi (§ 61 TO. II.) oraz przy przejazdach na wycieczki szkolne i kolonie (§ 62 TO. II). Ulgę stosuje się na podstawie legitymacyj szkolnych według wzoru, ustalonego osobno dla każdej grupy (wzory Nr 1-a), 1-b), i 1-c) TO. II), wydawanych przez Dyrekcje szkół za podpisem dyrektorów, kierowników lub ich zastępców i opatrzonych, oprócz suchej pieczęci Ministerstwa, pieczęcią urzędową odnośnego zakładu naukowego tudzież z zachowaniem innych postanowień § 61 TO. II.

Szkoły powszechne i wydziałowe, tudzież kursy i szkoły wieczorowe dla dorosłych i młodocianych, prowadzone jako instytucje oświaty pozaszkolnej, podległe inspektorom szkolnym, nie zostały wyszczególnione w wykazie, natomiast podane zostały w grupie A pod punktem 6 „Inspektoraty szkolne“, którym szkoły i instytucje te są podległe.

Uczniowie szkół powszechnych korzystają z ulg przy przejazdach jednorazowych oraz przy przejazdach codziennych na naukę na podstawie legitymacji szkolnej ustalonego wzoru, wydanej przez Kierownictwo danej szkoły powszechnej. Przy wycieczkach zbiorowych uczniów szkół powszechnych, zgłoszenie wycieczki szkolnej, wystawione przez daną szkołę powszechną, powinno być potwierdzone pieczęcią urzędową właściwego inspektora szkolnego.

Szkoły wydziałowe, podległe inspektorom szkolnym, w zakresie ulg kolejowych są traktowane narówni ze szkołami powszechnymi.

Uczestnicy w wieku do lat 30 kursów i szkół wieczorowych dla dorosłych i młocianych, które nie są wyszczególnione w wykazie, a prowadzone są jako instytucje oświaty pozaszkolnej, podległe inspektorom szkolnym, mogą korzystać jedynie z ulgi kolejo-

wej, przewidzianej dla zbiorowych wycieczek szkolnych. Ulgę stosuje się za każdorazowym zezwoleniem DOKP., udzielanym na podstawie podania inspektora szkolnego, za jego podpisem i pieczęcią urzędową.

Równocześnie odwołuje się poprzedni wykaz szkół, podany w Nr 13 Dziennika Taryf i Zarządzeń Kolejowych z dnia 25 kwietnia 1936 r., ogłoszony w Dzienniku Urzędowym Kuratorium Nr 6. poz. 65.

Kurator Okręgu Szkolnego:
J. Stypiński wr.

WYKAZ ZAKŁADÓW NAUKOWYCH, KTÓRYCH WYCHOWAŃCOM (WYCHOWANICOM) PRZYSŁUGUJĄ ULGI TARYFOWE.

GRUPA A.

1. Szkoły artystyczne.

Województwo Kieleckie.

Sosnowiec — Prywatne Kursy Przemysłu i Rzemiosł Artystycznych Towarzystwa Popierania Szkolnictwa Zawodowego w Zagłębiu Dąbrowskim ul. 1 Maja 25.

Województwo Krakowskie.

Kraków — Państwowa Szkoła Sztuk Zdobniczych i Przemysłu Artystycznego (Al. Mickiewicza 5), Prywatna Szkoła Sztuk Pięknych Alfreda Terleckiego (ul. Smoleńska 20).

2. Szkoły średnie ogólnokształcące.

a) Szkoły państwowe.

Województwo Kieleckie.

Częstochowa — Państwowe Gimnazjum męskie im. H. Sienkiewicza, Państwowe Gimnazjum męskie im. Romualda Traugutta, Państwowe Gimnazjum żeńskie im. J. Słowackiego; Dąbrowa Górnicza — Państwowe Gimnazjum męskie im. W. Łukasińskiego; Kielce — Państwowe Gimnazjum męskie im. Stefana Żeromskiego, Państwowe Gimnazjum męskie im. J. Śniadeckiego, Państwowe Gimnazjum żeńskie im. Bł. Kingi; Końskie — Państwowe Gimnazjum koedukacyjne im. św. Stanisława Kostki; Miechów — Państwowe Gimnazjum męskie im. T. Kościuszki (koedukacja); Olkusz — Państwowe Gimnazjum męskie im. Kr. Kazimierza Wielkiego; Ostrowiec — Państwowe Gimnazjum męskie im. Joachima Chreptowicza; Pińczów — Państwowe Gimnazjum im. H. Kołłątaja (koedukacja); Radom — I Państwowe Gimnazjum męskie im. Jana Kochanowskiego, II Państwowe Gimnazjum męskie i oddziały żeńskie im. T. Chałubińskiego; Sandomierz — Państwowe Gimnazjum męskie im. Marsz. Józefa Piłsudskiego; Solec n/Wisłą — Państwowe Gimnazjum Koedukacyjne; Sosnowiec — Państwowe Gimnazjum męskie im. Staszica, Państwowe Gimnazjum męskie im. B. Prusa, Państwowe Gimnazjum żeńskie im. E. Plater; Zawiercie — Państwowe Gimnazjum Koedukacyjne.

Województwo Krakowskie.

Biała — Państwowe Gimnazjum żeńskie im. Adama Asnyka; Bochnia — Państwowe Gimnazjum męskie im. Kr. Kazimierza Wielkiego (koed.); Brzesko — Państwowe Gimnazjum koedukacyjne im. Marszałka Józefa Piłsudskiego; Chrzanów — Państwowe Gimnazjum męskie im. St. Staszica; Dębica — Państwowe Gimnazjum męskie im. Kr. Wł. Jagiełły (koedukacja); Gorlice — Państwowe Gimnazjum Koedukacyjne im. M. Kromera; Jasło — Państwowe Gimnazjum męskie im. Kr. St. Leszczyńskiego; Kęty — Państwowe Gimnazjum Koedukacyjne; Kraków — I Państwowe Gimnazjum męskie im. B. Nowodworskiego, II Państwowe Gimnazjum męskie im. św. Jacka, III Państwowe Gimnazjum męskie im. Kr. J. Sobieskiego, IV Państwowe Gimnazjum męskie im. H. Sienkiewicza, V Państwowe Gimnazjum męskie im. J. Kochanowskiego, VI Państwowe Gimnazjum męskie im. T. Kościuszki, VII Państwowe Gimnazjum żeńskie im. A. Mickiewicza, VIII Państwowe Gimnazjum męskie im. A. Witkowskiego, IX Państwowe Gimnazjum męskie im. Hoene Wrońskiego, X Państwowe Gimnazjum żeńskie im. Królowej Wandy; Mielec — Państwowe Gimnazjum męskie im. St. Konarskiego (koedukacja); Myślenice — Państwowe Gimnazjum koedukacyjne im. T. Kościuszki; Nowy Sącz — I Państwowe Gimnazjum męskie im. Jana Długosza, II Państwowe Gimnazjum męskie im. Kr. Bol. Chrobrego; Nowy Targ — Państwowe Gimnazjum męskie im. Sew. Goszczyńskiego (koedukacja); Tarnów — I

Państwowe Gimnazjum męskie im. K. Brodzińskiego, II Państwowe Gimnazjum męskie im. Jana Tarnowskiego, III Państwowe Gimnazjum męskie im. A. Mickiewicza; Wadowice — Państw. Gimnazjum męskie im. M. Wadowity; Wieliczka — Państwowe Gimnazjum męskie im. Jana Matejki; Zakopane — Państwowe Gimnazjum męskie; Żywiec — Państwowe Gimnazjum Koedukacyjne im. M. Kopernika.

b) Szkoły prywatne.

Województwo Kieleckie.

Będzin — Prywatne Gimnazjum koedukacyjne im. Szymon. Fürstenbergów Stowarzyszenia Kupców, Prywatne Gimnazjum męskie im. Mikołaja Kopernika (koedukacja), Prywatne Gimnazjum żeńskie Wandy Replińskiej; Busko-Zdrój — Prywatne Gimnazjum koedukacyjne Powiatowe im. Marszałka J. Piłsudskiego; Częstochowa — Prywatne Gimnazjum koedukacyjne d-ra Filipa Axera, Prywatne Gimnazjum męskie T-wa Szkoły Społecznej, Prywatne Gimnazjum żeńskie Stowarzyszenia „Nauka i Praca", Prywatne Gimnazjum żeńskie Zgromadzenia SS. Najświętszej Rodziny z Nazaretu, Prywatne Gimnazjum koedukacyjne Towarzystwa Żydowskich Szkół Średn.; Dąbrowa Górnicza — Prywatne Gimnazjum żeńskie im. Emilii Zawidzkiej; Jędrzejów — Prywatne Gimnazjum koedukacyjne Wydziału Powiatowego; Kielce — Prywatne Gimnazjum męskie Gminy Wyznaniowej Żydowskiej, Prywatne Gimnazjum męskie im. św. St. Kostki, Prywatne Gimnazjum żeńskie Stefanii i Władysława (Wolfa) Zimnowodów, Prywatne Gimnazjum żeńskie im. Marii Curie-Skłodowskiej, Prywatne Gimnazjum żeńskie im. Kr. Jadwigi; Kozienice — Prywatne Gimnazjum koedukacyjne Magistratu Miasta; Mariówka — Prywatne Gimnazjum żeńskie im. Kr. Jadwigi; Olkusz — Prywatne Gimnazjum żeńskie Koła Polskiej Macierzy Szkolnej; Opatów — Prywatne Gimnazjum koedukacyjne im. Bartosza Głowackiego; Ostrowiec nad Kam. — Prywatne Gimnazjum żeńskie im. Stanisława Staszica; Radom — Prywatne Gimnazjum żeńskie Marii Gajl, Prywatne Gimnazjum koedukacyjne Tow. Przyjaciół Wiedzy, Prywatne Gimnazjum żeńskie im. M. Konopnickiej; Sandomierz — Prywatne Gimnazjum męskie Kurii Diecezjalnej; Skarżysko-Kamienna — Prywatne Gimnazjum koedukacyjne im. Augusta Witkowskiego, Towarzystwa Przyjaciół Szkoły Średniej; Sosnowiec — Prywatne Gimnazjum żeńskie im. Heleny Rzadkiewiczowej, Prywatne Gimnazjum koedukacyjne Towarzystwa Szkół Żydowskch, Prywatne Gimnazjum męskie im. St. Wyspiańskiego, Zrzeszenia Rodzicielskiego; Staszów — Prywatne Gimnazjum koedukacyjne T-wa Gimnaz. koed. human.; Zawiercie — Prywatne Gimnazjum męskie Zrzeszenia Naucz. „Szkoła Średnia".

Województwo Krakowskie.

Biała — Prywatne Gimnazjum żeńskie im. św. Hildegardy, Córek Bożej Miłości; Bochnia — Prywatne Gimnazjum żeńskie im. Klementyny Hoffmanowej; Dąbrowa k. Tarnowa — Prywatne Miejskie Gimnazjum koedukacyjne im. Marszałka Józefa Piłsudskiego; — Jasło — Prywatne Gimnazjum żeńskie im. bł. Jolanty Towarzystwa Szkoły Średniej; Jordanów — Prywatne Gimnazjum koedukacyjne Magistratu Miasta; Kraków — Prywatne Gimnazjum żeńskie im. Kr. Jadwigi — Towarzystwa Gimnazjum żeńskiego im. Kr. Jadwigi, Prywatne Gimnazjum żeńskie im. Fr. Preisendanza, Prywatne Gimnazjum żeńskie im. Św. Rodziny, Prywatne Gimnazjum żeńskie im. Sebaldy Münnichowej, Prywatne Gimnazjum żeńskie Instytutu Marii, Prywatne Gimnazjum żeńskie im. Stan. Jaworskisgo — Marii Jaworskiej, Prywatne Gimnazjum żeńskie im. Heleny Kaplińskiej — Marii Trąmpczyńskiej, Prywatne Gimnazjum męskie Zgromadzenia Ks. Ks. Misjonarzy, Prywatne Gimnazjum koedukacyjne im. H. Kołłątaja, Prywatne Gimnazjum żeńskie im. Emilii Platerówny, Prywatne Gimnazjum żeńskie im. św. Urszuli Zgromadzenia S. S. Urszulanek, Prywatne Gimnazjum koedukacyjne Żydowskiego Tow. Szkoły Ludowej i Średniej; Nowy Sącz — Prywatne Gimnazjum żeńskie im. M. Konopnickiej, Prywatne Gimnazjum żeńskie im. Kr. Korony Polskiej; Oświęcim — Prywatne Gimnazjum koedukacyjne im. ks. St. Konarskiego, Prywatne Gimnazjum męskie Towarzystwa Salezjańskiego; Rabka: Prywatne Gimnazjum męskie D-ra Jana Wieczorkowskiego, Prywatne Gimnazjum żeńskie im. św. Tereski Ireny

Szczukowej. Prywatne Gimnazjum żeńskie Zgrom. SS. Najświętszej Rodziny z Nazaretu; Rakowice pod Krakowem — Prywatne Gimnazjum męskie im. ks. St. Konarskiego OO. Pijarów; Staniątki — Prywatne Gimnazjum żeńskie im. św. Scholastyki — Zgromadzenia P. P. Benedyktynek; Tarnów — Prywatne Gimnazjum żeńskie — SS. Urszulanek. Prywatne Gimnazjum żeńskie im. św. Jadwigi. Prywatne Gimnazjum żeńskie im. Elizy Orzeszkowej. Prywatne Gimnazjum żeńskie im. Bł. Kingi; Wadowice — Prywatne Gimnazjum męskie O. O. Karmelitów Bosych. Prywatne Gimnazjum męskie Ks. Ks. Pallotynów. Prywatne Gimnazjum żeńskie im. M. Mościckiej; Wieliczka — Prywatne Gimnazjum żeńskie im. Marii Konopnickiej; Zakopane — Prywatne Gimnazjum koedukacyjne Sanatoryjne im. Bł. Ładysława z Gielniowa; Zbylitowska Góra koło Tarnowa — Prywatne Gimnazjum żeńskie Zgromadzenia SS. Najświętszego Serca Jezusowego.

3. Szkoły zawodowe typu zasadniczego i przysposobienia zawodowego.

Województwo Kieleckie.

Będzin — Prywatna żeńska 3-klasowa Szkoła Handlowa Stow. „Centrala Detalicznych i Drobnych Kupców w Polsce“. Oddział w Będzinie; Chmielnik Kiel. — Prywatna Średnia Szkoła Zawodowa Żeńska Sióstr Kanoniczek Ducha św. de Saxia w Chmielniku; Chwałowice — Szkoła Rolnicza 11 Listopada (męska); Częstochowa — Państwowa Szkoła Zawodowa Żeńska. Państwowe Żeńskie Gimnazjum Krawieckie. Państw. Roczna Szkoła Przysposobienia w Gospodarstwie Rodzinnym I stopnia. Państwowa Roczna Szkoła Przysposobienia w Gospodarstwie Rodzinnym II stopnia. Prywatna Szkoła Przysposobienia w Gospodarstwie Rodzinnym I stopnia Dzieła Serca Jezusowego. Szkoła Rzemieślniczo-Przemysłowa Okręgowego Tow. Rzemieślniczego. Szkoła Rzemiosł dla Żydów Gminy Żydowskiej. Niższa Szkoła Zawodowa Żeńska Stow. „Dzieła Serca Jezusowego“. Prywatna Żeńska Szkoła Krawiecko-Bieliźniarska „Stow. Dzieła Serca Jezusowego“. Prywatne Koedukacyjne Gimnazjum Kupieckie Stow. Kupców Polskich . Szkoła Przemysłowo-Handlowa Żeńska Sióstr Zmartwychwstania Pańskiego. Prywatne Żeńskie Gimnazjum Kupieckie Sióstr Zmartwychwstania Pańskiego. Prywatna Żeńska Szkoła Krawiecko-Bieliźniarska Tow. „Samopomoc“. Liceum Handlowe Żeńskie Sióstr Zmartwychwstania Pańskiego. 3-klasowa Koedukacyjna Szkoła Handlowa z 4-tą klasą specjalną Stow. Kupców Polskich. Prywatna Roczna Szkoła Przysposobienia w Gospodarstwie Rodzinnym I stopn. „Dzieła Serca Jezusowego“; Dąbrowa Górn. — 3-klasowa Szkoła Handlowa Żeńska Stow. Kupców Polskich. Prywatne Koedukacyjne Gimnazjum Kupieckie Stow. Kupców Polskich. Państwowa Szkoła Górnicza i Hutnicza im. Stanisława Staszica; Imbranowice — Szkoła Gospodarcza dla Dziewcząt S. S. Norbertanek; Kielce — Prywatna Męska Szkoła Rzemieślniczo-Przemysłowa Tow. Salezjańskiego. Niższa Szkoła Zawodowa Żeńska Polskiej Macierzy Szkolnej. Prywatne Żeńskie Gimnazjum Krawieckie Polskiej Macierzy Szkolnej. 3-klasowa Koedukacyjna Szkoła Handlowa z 4-tą klasą specjalną Stow. Kupców Polskich. Prywatne Koedukacyjne Gimnazjum Kupieckie Stow. Kupców Polskich; Klimontów — Prywatna Szkoła Zawodowa Żeńska Stow. „Nauka i Praca“; Koziegłowy — Szkoła Rolnicza Żeńska; Kozienice — 3-klasowa Koedukacyjna Szkoła Spółdzielczo-Handlowa Tow. Popierania Wiedzy Spółdzielczej; Łyszkowice — Ludowa Szkoła Rolnicza Żeńska; Maczki — Szkoła Rzemieślniczo-Przemysłowa; Marjówka — Szkoła Gospodarczo-Rzemieślnicza Tow. „Samopomoc“; Mokoszyn — Szkoła Rolnicza Żeńska Ludowa Powiatowa im. Królowej Jadwigi; Olkusz — Państwowa Szkoła Rzemieślniczo-Przemysłowa; Ostrowiec — Szkoła Rzemieślniczo-Przemysłowa przy Zakładach Spółki Akcyjnej Wielkich Pieców i Zakładów Ostrowieckich. Średnia Szkoła Zawodowa Żeńska Polskiej Macierzy Szkolnej. 3-klasowa Szkoła Handlowa Tow. Nauczycieli Szkół Średnich i Wyższych. Prywatne Koedukacyjne Gimnazjum Kupieckie; Radom — Państwowa Średnia Szkoła Techniczna Kolejowa. Państwowe Gimnazjum Mechaniczne. Średnia Szkoła Chemiczno-Garbarska Tow. Popierania Wiedzy Chemiczno-Garbarskiej. Szkoła Rzemieślniczo-Przemysłowa im. Kilińskiego Tow. Szkoły Rzemieślniczo-Przemysłowej. Państwowa Szkoła Zawodowa Żeńska. Państwowe

Żeńskie Gimnazjum Krawieckie, Niższa Szkoła Zawodowa Żeńska Polskiego Katolickiego Tow. Opieki nad Dziewczętami, 4-letn. Szkoła Handlowa Męska Stow. Kupców Polskich, 4-letnia Szkoła Handlowa Żeńska Stow. Kupców Polskich; Radzice: Szkoła Rolnicza Żeńska Sejmiku Opoczyńskiego; Rożnica — Szkoła Rolnicza Żeńska; Sandomierz — Szkoła Zawodowa Żeńska Stow. „Samopomoc"; Skałka — Średnią Szkoła Zawodowa Żeńska Polskiej Macierzy Szkolnej; Skarżysko-Kam. — Szkoła Rzemieślniczo-Przemysłowa Towarz. Przyjaciół Szkoły Średniej, 3-klasowa Szkoła Handlowa Tow. Przyjaciół Szkoły Średniej; Sosnowiec — Państwowa Szkoła Zawodowa Żeńska, Prywatna Żeńska Szkoła Rzemiosł im. Ks. Kan. Franc. Raczyńskiego Tow. Szkół Średnich; Szkoła Rzemieślniczo-Przemysłowa Tow. Szkół Przemysłowo-Rzemieślniczych w Zagłębiu Dąbrowskim, 4-klasowa Szkoła męska Handlowa Tomasza Płockiego, Prywatne Męskie Gimnazjum Kupieckie Stow. Kupców Polskich, Prywatna Szkoła Handlowa Żeńska im. Królowej Jadwigi Tow. Szkół Średnich, Prywatne Żeńskie Gimnazjum Kupieckie im. Królowej Jadwigi Tow. Szkół Średnich; Szkoła Gospodarcza Żeńska im. Jenerałowej hr. Jadwigi Zamoyskiej Tow. Szkół Średnich, Prywatna Roczna Szkoła Przysposobienia w Gospodarstwie Rodzinnym I stopnia im. Jenerałowej Jadwigi Zamoyskiej, Towarzystwa Szkół Średnich; Stopnica — Niższa Szkoła Zawodowa Żeńska im. Opatrzności Bożej Zgromadzenia Sióstr Kanoniczek Ducha św. de Saxia, Prywatna Żeńska Szkoła Krawiecko-Bieliźniarska im. Opatrzności Bożej Zgromadzenia S. S. Kanoniczek Ducha św. de Saxia; Suchedniów — Prywatna Średnia Szkoła Zawodowa Żeńska Stow. „Nauka i Praca"; Trzyciąż — Ludowa Szkoła Rolnicza Sejmiku Olkuskiego im. Marszałka Józefa Piłsudskiego (męska); Wacyn — Szkoła Rolnicza (męska); Zawichost — Męska Szkoła Rzemieślnicza Towarz. Wychowawczo-Oświatowego „Przyszłość"; Zawiercie — Szkoła Rzemieślniczo-Przemysłowa Polskiej Macierzy Szkolnej, Prywatna Koedukacyjna Szkoła Handlowa Stow. Kupców Polskich, Prywatna Koedukacyjna Szkoła Przysposobienia Kupieckiego Stow. Kupców Polskich; Zwoleń — Ludowa Szkoła Rolnicza Męska.

Województwo Krakowskie.

Bachowice — Ludowa Żeńska Szkoła Rolnicza im. ks. Dr Fr. Gołby, Małopolskiego Tow. Rolniczego; Biała — Państwowa 3-kl. Koedukacyjna Szkoła Handlowa z 4 klasą specjalną, Państwowe Koedukacyjne Gimnazjum Kupieckie, 3-letnia Średnia Szkoła Ogrodnicza Tow. Średniej Szkoły Ogrodniczej (koedukacyjna); Czernichów — Państwowa Średnia Szkoła Rolnicza Męska; Dębica — Prywatna Koedukacyjna Miejska Szkoła Przysposobienia Kupieckiego I stopnia; Grybów — Państwowa Szkoła Kołodziejsko-Kowalska; Jasło — 3-klasowa Koedukacyjna Szkoła Handlowa Stow. Popierania Polskiego Przemysłu i Handlu, Prywatne Koedukacyjne Gimnazjum Kupieckie Stow. Popierania Polskiego Przemysłu i Handlu, Prywatna Męska Szkoła Wiertnicza Oddziału Zachodniego Stow. Polskich Inżynierów Przemysłu Naftowego; Kalwaria Zebrzydowska — Państwowa Szkoła Stolarska; Kraków — Państwowa Szkoła Przemysłowa im. Stanisława Staszica, Państwowe Gimnazjum Mechaniczne, Państwowe Gimnazjum Elektr., Szkoła Przemysłowych Mistrzów Maszynowych przy Państw. Szkole Przemysłowej, Państwowa Szkoła Majstrów Budowlanych przy Państwowej Szkole Przemysłowej, Szkoła Rzemiosł Tow. Szkoły Rzemiosł, Prywatna Męska Szkoła Rzemieślniczo-Przemysłowa Tow. Salezjańskiego, Państwowa Szkoła Zawodowa Żeńska, Państwowe Żeńskie Gimnazjum Krawieckie, Państwowe Żeńskie Gimnazjum Bieliźniarskie, Państwowa Szkoła Zawodowa Żeńska (Oddział Seminarium Gospodarstwa Domowego), Prywatna Średnia Szkoła Zawodowa Żeńska im. św. Andrzeja Zgromadzenia P. P. Klarysek, Prywatne Gimnazjum Żeńskie Krawieckie im. św. Rodziny, Prywatna Szkoła Zawodowa Żeńska „Strój" Marii Batkowej, Prywatna Męska Szkoła Rzemiosł Żydowskiego Tow. Szkoły Ludowej i Średniej, Prywatna Średnia Szkoła Zawodowa dla dziewcząt żydowskich „Ognisko Pracy", Miejska Szkoła Gospodarstwa Domowego, Prywatna Roczna Szkoła Przysp. w Gospod. Rodzinnym I stop. nia dla dziewcząt żydowskich „Ognisko Pracy", Miejska Roczna Szkoła Przysposobienia w Gospodarstwie Rodzinnym I stopnia, Miejska Roczna Szkoła Przysposobienia w Gospodarstwie Rodzinnym II stopnia, Szkoła Eko-

nomiczno-Handlowa Męska, Szkoła Ekonomiczno-Handlowa Żeńska, Prywatne Gimnazjum Kupieckie Męskie, Prywatne Gimnazjum Kupieckie Żeńskie, Instytut Administracyjno-Gospdarczy, 2-letnia Szkoła Kupiecka Koedukacyjna Towarzystwa Szkoły Kupieckiej, Prywatna Żydowska Koedukacyjna Średnia Szkoła Handlowa Stowarzysz. Żydowskich Absolwentów Wyższego Studium Handlowego w Krakowie, Prywatna Szkoła Przysposobienia Kupieckiego Stanisława Nycza, Szkoła Hotelarska; Łodygowice — Publiczna Szkoła Rolnicza Żeńska; Łososina Górna — Górska Szkoła Rolnicza pow. limanowskiego im. Marszałka Piłsudskiego (męska); Maków Podhal. — Państwowa Szkoła Zawodowa Żeńska; Nowy Sącz — Szkoła Przemysłowa Żeńska T. S. L., Pryw. 3-kl. Szkoła Zawod. Żeńska; Nowy Sącz — Szkoła Przemysłowa Żeńska Tow. Szk. Lud., Pryw. 3 kl. Koeduk. Szkoła Handl. Tow. Szk. Handlowej, Prywatne Koedukacyjne Gimnazjum Kupieckie Tow. Szkoły Handlowej, Prywatna Roczna Szkoła Przysposobienia w Gospodarstwie Rodzinnym I stopnia im. Pani Naszej Jazłowieckiej Zgromadzenia S. S. Niepokalanek, Prywatna Roczna Szkoła Przysposobienia w Gospodarstwie Rodzinnym II stopnia im. Pani Naszej Jazłowieckiej Zgromadzenia S. S. Niepokalanek; Nowy Targ — Powiatowa Wysokogórska Szkoła Rolnicza (męska); Oświęcim — Prywatna Męska Szkoła Rzemieślniczo-Przemysłowa Tow. Salezjańskiego; Pawlikowice — Prywatna Szkoła Rzemiosł Tow. „Powściągliwość i Praca"; Pilzno — Państwowa Szkoła Rolnicza (męska); Podegrodzie — Ludowa Szkoła Rolnicza Żeńska; Stryszawa — Prywatna Żeńska Szkoła Przysposobienia w Gospodarstwie Domowym Zgromadzenia Sióstr Zmartwychwstania Pańskiego; Sułkowice — Państwowa Szkoła Przemysłu Żelaznego; Szczakowa — Prywatna Średnia Szkoła Zawodowa Żeńska T. S. L.; Szynwałd — Ludowa Szkoła Rolnicza Żeńska S. S. Służebnic Najśw. Marii Panny (żeńska); Świątniki Górne — Państwowa Szkoła Ślusarska; Tarnów — Państwowa Szkoła Ogrodnicza (męska), Państwowa 3-klasowa Koedukacyjna Szkoła Handlowa, Państwowe Koedukacyjne Gimnazjum Kupieckie im. Józefa Piłsudskiego, Średnia Szkoła Zawodowa Żeńska, Prywatna Żydowska Średnia Szkoła Gospodarcza Żeńska Mgr Emmy Epsteinówny; Wojnicz — Ludowa Szkoła Rolnicza (męska); Zakopane — Państwowa Szkoła Przemysłu Drzewnego, Państwowa Szkoła Hotelarsko-Przemysłowa Żeńska, Prywatna Sanatoryjna Koedukacyjna Szkoła Handlowa im. Bł. Ładysława z Gielnowa, Towarzystwa Opieki nad Młodzieżą Szkół Średnich; Zakopane-Kuźn. — Jednoroczna Szkoła Domowej Pracy Kobiet Fundacji Zakładów Kórnickich, Prywatna Roczna Szkoła Przysposobienia w Gospodarstwie Rodzinnym I stopnia, Fundacji Zakłady Kórnickie, Prywatna Roczna Szkoła Przysposobienia w Gospodarstwie Rodzinnym II stopnia Fundacji Zakłady Kórnickie; Zbylitowska Góra — Seminarium Gospodarcze Zgromadzenia Najświętszego Serca Jezusowego; Żywiec — Prywatna Koedukacyjna Szkoła Przysposobienia Kupieckiego I stopnia Gminy Miasta Żywca.

4. Zakłady kształcenia nauczycieli i wychowawczyń przedszkoli.

Województwo Kieleckie.

Częstochowa — Państwowe Seminarium nauczycielskie męskie im. Tadeusza Kościuszki, Państwowe Seminarium ochroniarskie; Kielce — Państwowe Seminarium nauczycielskie męskie im. Stefana Żeromskiego; Radom — Państwowe Seminarium nauczycielskie męskie i żeńskie; Sandomierz — Państwowe Seminarium nauczycielskie żeńskie; Sosnowiec — Państwowe Seminarium nauczycielskie męskie i żeńskie.

Województwo Krakowskie.

Biała — Państwowe Seminarium nauczycielskie męskie im. Grzegorza Piramowicza; Kraków — Państwowe Seminarium nauczycielskie żeńskie im. Józefy Joetykówny, Państwowe Seminarium ochroniarskie, Państwowy Wyższy Kurs Nauczycielski, Państwowe Pedagogium.

5. Szkoły specjalne dla upośledzonych.

Województwo Kieleckie.

Będzin — Szkoła specjalna (oddziały) dział dla umysłowo-upośledzonych; Częstochowa — Szkoła specjalna (oddziały)

dział dla umysłowo - upośledzonych; Kielce — Szkoła specjalna (oddziały) ul. Leonarda 3, dział dla umysłowo - upośledzonych; Dąbrowa Górnicza — Szkoła specjalna (oddziały) ul. Piłsudskiego 1, dział dla umysłowo - upośledzonych; Radom — Szkoła specjalna (oddziały) ul. Mikołaja Reja 20, dział dla umysłowo-upośledzonych; Sosnowiec — Szkoła specjalna (oddziały) ul. Wawel 13, dział dla umysłowo-upośledzonych.

Województwo Krakowskie.

Kraków — Szkoła specjalna Nr 44 ul. Rajska Nr 14, dział dla umysłowo-upośledzonych, Szkoła specjalna, Plac Wolnica 1, dział dla głuchoniemych; Nowy Sącz — Szkoła specjalna (oddziały), ulica Jagiellońska 72, dział dla umysłowo-upośledzonych.

6. Szkoły powszechne (i wydziałowe).

Szkoły powszechne i wydziałowe, z powodu ich wielkiej liczby, nie zostały wyszczególnione w wykazie niniejszym, natomiast zamieszczono poniżej spis „Inspektoratów Szkolnych", którym szkoły te są podległe.

Inspektoraty szkolne.

Województwo Kieleckie.

Busk, Częstochowa, Kielce, Końskie, Miechów, Ostrowiec, Radom, Sosnowiec.

Województwo Krakowskie.

Biała, Gorlice, Kraków (miasto), Kraków (powiat), Mielec, Nowy Sącz, Nowy Targ, Tarnów, Wadowice.

GRUPA B.

Szkoły dokształcające zawodowe.

Województwo Kieleckie.

Będzin — Publiczna Szkoła Dokształcająca Zawodowa Nr 1, Publiczna Szkoła Dokształcająca Zawodowa Nr 2; Busko Zdrój — Szkoła Dokształcająca Zawodowa Chrześcijańskiego Związku Rzemieślniczego; Czeladź — Publiczna Szkoła Dokształcająca Zawodowa; Częstochowa — Publiczna Szkoła Dokształcająca Zawodowa Nr 1, Publiczna Szkoła Dokształcająca Zawodowa Nr 2, Publiczna Szkoła Dokształcająca Zawodowa Nr 3, Prywatna Szkoła Dokształcająca Zawodowa Męska Związku Rzemieślników Żydów, Prywatna Szkoła Dokształcająca Zawodowa Żeńska Centralnego Związku Rzemieślników Żydów; Dąbrowa Górn. Publiczna Szkoła Dokształcająca Zawodowa; Dębowiec — Publiczna Szkoła Dokształcająca Zawodowa; Jędrzejów — Prywatna Szkoła Dokształcająca Zawodowa Koła Polskiego Związku Nauczycielstwa Szkół Powszechnych; Kielce — Prywatna Szkoła Dokształcająca Zawodowa Tow. Szkół Zawodowych Dokształcających; Końskie — Publiczna Szkoła Dokształcająca Zawodowa; Miechów — Publiczna Szkoła Dokształcająca Zawodowa; Olkusz — Publiczna Szkoła Dokształcająca Zawodowa; Opoczno — Publiczna Szkoła Dokształcająca Zawodowa; Ostrówiec Kiel. — Szkoła Dokształcająca Zawodowa Cechów Rzemieślniczych w Ostrowcu; Pionki — Szkoła Dokształcająca Zawodowa Państwowej Wytwórni Prochu; Radom — Publiczna Szkoła Dokształcająca Zawodowa Nr 1, Szkoła Dokształcająca Zawodowa Chemiczno - Garbarska Nr 3, Tow. Popierania Wiedzy Chemiczno-Garbarskiej, Szkoła Dokształcająca Zawodowa Gminy Wyznaniowej Żydowskiej; Sandomierz — Szkoła Dokształcająca Zawodowego Towarzystwa Rzemieślniczego w Sandomierzu; Skarżysko Kamien. — Szkoła Dokształcająca Zawodowa Państwowej Fabryki Amunicji (dla metalowców), Szkoła Dokształcająca Zawodowa Przyjaciół Szkoły Średniej, Prywatne Ślusarsko-Monterskie Kursy Pirotechniczne Wieczorowe Tow. Wojskowo-Technicznego przy Stow. Inżynierów-Mechaników Polskich; Sosnowiec — Publiczna Szkoła Dokształcająca Zawodowa Nr 1, Publiczna Szkoła Dokształcająca Zawodowa Nr 2, Publiczna Szkoła Dokształcająca Zawodowa Nr 3; Starachowice — Pryw. Męska Szkoła Dokształcająca Zawod. Tow. Starachowickich Zakładów Górnicz. Sp. Akc.; Szczekociny — Prywatna Szkoła Dokształcająca Zawodowa Stow. Rzemieślników Chrześcijan; Włoszczowa — Publiczna Szkoła Dokształcająca Zawodowa; Wolbrom — Publiczna Szkoła Dokształcająca Zawodowa; Zawiercie — Szkoła Dokształcająca Zawodowa Polskiej Macierzy Szkolnej.

Województwo Krakowskie.

Andrychów — Publiczna Szkoła Dokształcająca Zawodowa; Biała — Publiczna Szkoła Dokształcająca Zawodowa Nr 1, Publiczna Szkoła Dokształc. Zawodowa Nr 2, Publ. Szkoła Dokształcająca Zawod. Nr. 3, Publ. Szkoła Dokszt. Zawod. Nr 4; Biecz — Publiczna Szkoła Dokształcająca Zawodowa; Bochnia — Publiczna Szkoła Dokształcająca Zawodowa; Brzesko — Publiczna Szkoła Dokształcająca Zawodowa; Brzeszcze — Szkoła Dokształcająca Zawodowa Koła T. S. L. w Brzeszczach; Chrzanów Publiczna Szkoła Dokształcająca Zawodowa; Dąbrowa — Publiczna Szkoła Dokształcająca Zawodowa; Dębica — Publiczna Szkoła Dokształcająca Zawodowa; Gorlice — Publiczna Szkoła Dokształcająca Zawodowa; Grybów — Publiczna Szkoła Dokształcająca Zawodowa; Jasło — Publiczna Szkoła Dokształcająca Zawodowa Nr 1, Publiczna Szkoła Dokszt. Zawod. Nr 2; Jaworzno — Publiczna Szkoła Dokształcająca Zawodowa; Jordanów — Publiczna Szkoła Dokształcająca Zawodowa; Kalwaria Zebrz. — Publiczna Szkoła Dokształcająca Zawodowa, Kęty k. Białej — Publiczna Szkoła Dokształcająca Zawodowa; Kraków — Publiczna Szkoła Dokształcająca Zawodowa Nr 1, Publiczna Szkoła Dokształcająca Zawodowa Nr 3, Publiczna Szkoła Dokształcająca Zawodowa Nr 4, Publiczna Szkoła Dokształcająca Zawodowa Nr 8, Publiczna Szkoła Dokształcająca Zawodowa Nr 9, Publiczna Szkoła Dokształcająca Zawodowa Nr 11, Publiczna Szkoła Dokształcająca Zawodowa Nr 13, Publiczna Szkoła Dokształcająca Zawodowa Nr 14, Publiczna Szkoła Dokształcająca Zawodowa Nr 15, Publiczna Szkoła Dokształcająca Zawodowa Nr. 16, Publiczna Szkoła Dokształcająca Zawodowa Nr 17, Publiczna Szkoła Dokształcająca Zawodowa Nr. 19, Publ. Szkoła Dokształcająca Zawodowa Nr 20, Publiczna Szkoła Dokształcająca Zawodowa Nr 21, Publiczna Szkoła Dokształcająca Zawodowa Nr 22, Publiczna Szkoła Dokształcająca Zawodowa Nr 23, Publiczna Szkoła Dokształcająca Zawodowa Nr 24, Publiczna Szkoła Dokształcająca Zawodowa Nr 25, Publiczna Szkoła Dokształcająca Zawodowa dla ogrodników; Krynica Zdrój — Publiczna Szkoła Dokształcająca Zawodowa; Krzeszowice — Publiczna Szkoła Dokształcająca Zawodowa; Limanowa — Publiczna Szkoła Dokształcająca Zawodowa; Łodygowice — Publiczna Szkoła Dokształcająca Zawodowa; Maków Podhal. — Publiczna Szkoła Dokształcająca Zawodowa; Mielec — Publiczna Szkoła Dokształcająca Zawodowa; Muszyna — Publiczna Szkoła Dokształcająca Zawodowa; Myślenice — Publiczna Szkoła Dokształcająca Zawodowa; Niepołomice — Publiczna Szkoła Dokształcająca Zawodowa; Nowy Sącz — Publiczna Szkoła Dokształcająca Zawodowa Nr 1, Publiczna Szkoła Dokształcająca Zawodowa Nr 2; Nowy Targ — Publiczna Szkoła Dokształcająca Zawodowa; Oświęcim — Publiczna Szkoła Dokształcająca Zawodowa; Piaski Wielkie — Publiczna Szkoła Dokształcająca Zawodowa; Pilzno — Publiczna Szkoła Dokształcająca Zawodowa; Rabka — Publiczna Szkoła Dokształcająca Zawodowa; Ropczyce — Publiczna Szkoła Dokształcająca Zawodowa; Siersza — Publiczna Szkoła Dokształcająca Zawodowa; Skawina — Publiczna Szkoła Dokształcająca Zawodowa; Stary Sącz — Publiczna Szkoła Dokształcająca Zawodowa; Sucha — Publiczna Szkoła Dokształcająca Zawodowa; Szczakowa — Publiczna Szkoła Dokształcająca Zawodowa; Szczucin — Publiczna Szkoła Dokształcająca Zawodowa; Tarnów Publ. Szkoła Dokształcająca Zawodowa Nr 1, Publiczna Szkoła Dokształcająca Zawodowa Nr 2, Publiczna Szkoła Dokształcająca Zawodowa Nr 3; Trzebinia — Publiczna Szkoła Dokształcająca Zawodowa; Wadowice — Publiczna Szkoła Dokształcająca Zawodowa Nr 1, Publiczna Szkoła Dokształcająca Zawodowa Nr 2; Wieliczka — Publiczna Szkoła Dokształcająca Zawodowa Nr 1, Publiczna Szkoła Dokształcająca Zawodowa Nr 2; Zakopane — Publiczna Szkoła Dokształcająca Zawodowa; Zator — Publiczna Szkoła Dokształcająca Zawodowa; Żywiec — Publiczna Szkoła Dokształcająca Zawodowa.

GRUPA C.

1. Zakwalifikowane zakłady naukowe teologiczne prywatne, zakwalifikowane kursy artystyczne i zakwalifikowane kursy zawodowe — także i dokształcające.

Zawodowe kursy.

Województwo Kieleckie.

Częstochowa — Kursy zawodowe (wędrowne) przy Państwowej Szkole Zawodowej Żeńskiej w Częstochowie (miejscowe i zamiejscowe); Dąbrowa Górn. — Kursy wieczorowe dokształcające Tow. Kursów Technicznych; Olkusz — Kursy Mechaników Samochodowych; Radom — Kursy Techniczne Tow. Kursów Technicznych; Sosnowiec — Kursy Zawodowe Tow. Popierania Szkolnictwa Zawodowego w Zagłębiu Dąbrowskim.

Województwo Krakowskie.

Biała — Kursy Handlowe przy Państwowej 3-klasowej koedukacyjnej Szkole Handlowej z 4 klasą specjalną; Kraków — Kursy Zawodowe Wojewódzkiego Instytutu Rzemieślniczo-Przemysłowego (miejscowe i zamiejscowe), Kursy zawodowe (wędrowne) przy Państwowej Szkole Zawodowej Żeńskiej (miejscowe i zamiejscowe); Maków Podhal. — Kursy zawodowe (wędrowne) przy Państwowej Szkole Zawodowej Żeńskiej (miejscowe i zamiejscowe); Mościce — Kursy Dokształcające dla robotników i majstrów Państwowej Fabryki Związków Azotowych; Zakopane — Kursy zawodowe (wędrowne) przy Państwowej Szkole Hotelarsko-Przemysłowej Żeńskiej (miejscowe i zamiejscowe).

2. Instytucje oświaty pozaszkolnej.

Województwo Krakowskie.

Kraków — Kursy Dokształcające dla absolwentów szkół powszechnych przy Ognisku — Oddziale Związku Nauczycielstwa Polskiego w Krakowie; Szyce — Internatowy Uniwersytet Ludowy.

125.

Nr O. 31498/36. Kraków, dn. 16. XI. 1936 r.

Do

Inspektoratów szkolnych, Dyrekcyj państwowych i prywatnych (z prawami szkół państwowych) szkół średnich ogólnokształcących, zakładów kształcenia nauczycieli oraz szkół zawodowych w Okręgu w sprawie legitymacyj szkolnych i ulg kolejowych dla młodzieży szkolnej.

Zawiadamiam, że Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego okólnikiem Nr 116 z dnia 4 listopada 1936 r. Nr I. Praw. 2540/187/36 wprowadziło w legitymacjach szkolnych dla młodzieży szkolnej, ustalonych okólnikiem Nr 77 z dnia 6. IX. 1935 r. (Dz. Urz. Min. WR. i OP. Nr 8 poz. 138) (Dz. Urz. Kuratorium Nr 9 poz. 93 z 1935 r.), z ważnością od początku roku szkolnego 1936/37 następujące zmiany:

1) Blankiety legitymacyj szkolnych wszystkich trzech typów (wzorów) zostały na żądanie Ministerstwa Komunikacji uzupełnione na stronie pierwszej, bezpośrednio po nazwisku ucznia (słuchacza), nową rubryką: „ur. w roku 19...", na wypisanie roku urodzenia ucznia (słuchacza). Rubryka ta winna być zawsze wypełniona bardzo dokładnie i czytelnie.

2) Na legitymacjach szkolnych Nr 1-b) i Nr 1-c), mających oddzielne blankiety, przeznaczone na półrocza szkolne, wprowadzono nieco inny podział na półrocza, umieszczając na jednym blankiecie miesiące: wrzesień—luty (zamiast lipiec—grudzień), na drugim miesiące: marzec—sierpień (zamiast styczeń—czerwiec).

Szkoły, które posiadają zapas blankietów legitymacyj z ubiegłego roku szkolnego bez powyższych uzupełnień i zmian, mogą użytkować je najdalej do końca stycznia 1937 r., dopisując jednak po nazwisku ucznia rok jego urodzenia.

Wprowadzanie jakichkolwiek zmian i poprawek w tekście legitymacyj jest niedozwolone.

Do wspomnianego na wstępie okólnika Nr 77 z 6. IX. 1935 r., który ważny jest nadal na rok szk. 1936/37, dodaje się następujące wyjaśnienia:

Do ustępu III. 1) Zrównane w zakresie ulg kolejowych ze szkołami publicznymi są prywatne szkoły powszechne, zaliczone przez Inspektora Szkoln. do kategorii szkół, przez uczęszczanie do których dziecko spełnia obowiązek szkolny.

W wypadkach wątpliwych decyduje właściwy Kurator Okręgu Szkolnego.

2) Uczniowie prywatnych szkół średnich ogólnokształcących i zakładów kształcenia nauczycieli mogą korzystać z ulg taryfowych na kolejach jedynie w wypadku, jeżeli szkoły te posiadają prawa szkół państwowych.

Do ustępu IV. Wzory legitymacyj szkolnych z wprowadzonymi od r. szk. 1936/37 uzupełnieniami i zmianami, podaje się w załączeniu.

Do ustępu V pkt. 1) Wystawiając legitymację należy po nazwisku ucznia w rubryce na to przeznaczonej wpisać rok jego urodzenia, a w rubryce następnej, przeznaczonej na określenie miejsca zamieszkania, należy podać w miastach dokładny adres ucznia.

W razie zmiany miejsca zamieszkania, należy uczniowi wydać nową legitymację.

Tekst podłużnej pieczątki z nazwą szkoły (zakładu, kursu), winien być tak ułożony, aby się mieścił w prostokącie 60×20 mm. odpowiadającemu miejscu pozostawionemu na blankiecie legitymacji na odciśnięcie podłużnej pieczątki.

Własnoręczny „podpis władzy szkolnej" winien być kładziony na linii, a nie pod lub nad linią.

Do ustępu V pkt 2) i do ustępu VI. Potwierdzenie tożsamości osoby (na fotografii) oraz ważności legitymacji należy uskuteczniać za pomocą pieczęci urzędowej szkoły (pieczęci okrągłej, a w szkołach dokształcających zawodowych owalnej), nie zaś podłużnej pieczątki z nazwą szkoły.

Niewłaściwe zastosowanie podłużnej pieczątki, zamiast szkolnej pieczęci urzędowej, powoduje nieważność legitymacji, jako dokumentu urzędowego i pozbawia ucznia możności korzystania z ulg kolejowych.

Do ustępu VII. Legitymacje z klauzulą o uprawnieniu do ulg kolejowych wydawane być mogą wyłącznie uczniom, którzy nie przekroczyli 30 lat. Gdy w terminie wystawiania legitymacji uczeń nie ma jeszcze ukończonych 30 lat, lecz kończy je w ciągu danego roku kalendarzowego, może on korzystać z legitymacji szkolnej uprawniającej do ulg kolejowych dla młodzieży szkolnej jeszcze do końca stycznia następnego roku kalendarzowego, po czym klauzula o uprawnieniu do ulg kolejowych musi być na legitymacji przekreślona.

Wobec powyższego uczniom, którzy ukończyli 30 lat i:

a) posiadają legitymacje wzoru Nr 1a) — klauzulę o uprawnieniu do ulg kolejowych należy skreślić przy zatwierdzaniu ważności legitymacji na drugie półrocze (w końcu stycznia).

b) posiadają legitymacje wzoru Nr 1b) lub 1c) — klauzulę o uprawnieniu do ulg kolejowych należy skreślić również w końcu stycznia, przy potwierdzaniu ważności legitymacji na miesiąc luty.

Do ustępu XI. Legitymacje, wydane uczniom wzamian za legitymacje skradzione lub zgubione, winny być zaopatrywane innymi numerami niż legitymacje pierwotnie wydane.

Do ustępu XII. Szkoły, zakłady i kursy, niewymienione indywidualnie w specjalnym wykazie, ogłaszanym przez Ministerstwo Komunikacji w Dz. Taryf i Zarządzeń Kolejowych, nie są uprawnione do wystawiania legitymacyj szkolnych, ustalonych okólnikiem Nr 77 z 6. IX. 1935 r. (Dz. Urz. Kuratorium Nr 9 poz. 93 z 1935 r.).

Nie dotyczy to szkół powszechnych. Szkoły te nie są indywidualnie wymieniane w wykazie; wydają one legitymacje w myśl zasad, ustalonych w niniejszym okólniku pod rozdziałem: Do ustępu III pkt. 1.

W wykazie zakładów naukowych ogłaszanym w Dz. Taryf i Zarządzeń Kolejowych, nie podaje się również kursów uzupełniających naukowych, organizowanych przez państwowe władze szkolne dla nauczycieli szkół średnich ogólnokształcących, powszechnych i zawodowych. Wydawanie legitymacyj dla uczestników takich kursów reguluje taryfa osobowa P. K. P. cz. II, § 61, pkt 4) 7), obowiązująca od dnia 1 stycznia 1936 r.

Wykaz powyższy ogłaszany jest raz w roku — na początku roku szkolnego. Uzupełnienie tego wykazu w ciągu roku szkolnego nie jest przewidywane.

Po ukazaniu się nowego wykazu Kuratorium zawiadamia dyrekcje i kierownictwa podległych mu bezpośrednio szkół o utracie względnie nabyciu uprawnienia do wystawiania legitymacyj szkolnych.

Uwaga.

Stosowanie obowiązujących wzorów legitymacyj szkolnych napotyka na trudności w niższych szkołach rolniczych, w których rok szkolny rozpoczyna się dnia 15 stycznia i kończy się 15 grudnia, podczas gdy na blankiecie legitymacji szkolnej wzoru Nr 1-a) uwidocznione są terminy ważności legitymacji: 1) — do 31 stycznia, 2) — do 30 września.

W tych szkołach należy wydawać uczniom w drugim półroczu szkolnym, na czas od 1 października, nowe legitlmacje. Ważność tych legitlymacyj wygaśnie po upływie pierwszego okresu, t. j .z dniem 31 stycznia następnego roku kalendarzowego, o ile nie zostanie przedłużona na okres następny.

Kurator Okręgu Szkolnego:
J. Stypiński wr.

Wzory legitymacyj szkolnych.

Wzór a)

Str. 1.

LEGITYMACJA SZKOLNA

na rok 19........./.......... Nr ....

....

urodz. w roku 19.......... zamieszkały (a)

w ....

st. kol. .... jest słuchaczem(ką) / uczniem (enicą)

Pieczątka podłużna szkoły

Podpis władzy szkolnej

Pieczęć sucha

Str. 2.

Fotografia 37 × 52 mm
bez nakrycia głowy
na jasnym tle

Pieczęć
szkoły

Uprawnia do ulgowych przejazdów kolejami państwowymi według ulg taryfowych dla młodzieży szkolnej.

Podpis właściciela legitymacji

Ważna do dnia 31 stycznia 19.......... r.	Ważna do dnia 30 września 19.......... r.
Pieczęć szkoły	Pieczęć szkoły

Wzór b)

Str. 1.

LEGITYMACJA SZKOLNA

na rok 19........./.......... Nr ....

....

urodz. w roku 19.......... zamieszkały(a)

w ....

st. kol. .... jest uczniem(enicą)

Pieczątka podłużna szkoły

Pieczęć sucha

.... Podpis władzy szkolnej

Ważna na miesiąc:

Wrzesień	Październik	Listopad
Pieczęć szkoły	Pieczęć szkoły	Pieczęć szkoły

Str. 2.

Fotografia 37 × 52 mm
bez nakrycia głowy
na jasnym tle

Pieczęć
szkoły

Uprawnia do ulgowych przejazdów kolejami państwowymi według ulg taryfowych dla młodzieży szkolnej

Podpis właściciela legitymacji

Ważna na miesiąc:

Grudzień	Styczeń	Luty
Pieczęć szkoły	Pieczęć szkoły	Pieczęć szkoły

Str. 1. Wzór c) Str. 2.

LEGITYMACJA SZKOLNA

na rok 19......../........ Nr ....

....

urodz. w roku 19........ zamieszkały(a)

w ....

st. kol. .... jest słuchaczem(ką) / uczniem (enicą)

Pieczęć sucha

Pieczątka podłużna szkoły

.... Podpis władzy szkolnej

Fotografia 37 × 52 mm bez nakrycia głowy na jasnym tle

Pieczęć szkoły

Uprawnia do ulgowych przejazdów kolejami państwowymi według ulg taryfowych dla młodzieży szkolnej

Podpis właściciela legitymacji

Ważna na miesiąc:

Wrzesień	Październik	Listopad	Grudzień	Styczeń	Luty
Pieczęć szkoły	Pieczęć szkoły	Pieczęć szkoły	Pieczęć szkoły	Pieczęć szkoły	Pieczęć szkoły

126.

Nr BP. 33361/36. Kraków, dn. 27. X. 1936 r.

Do

Inspektoratów szkolnych, Dyrekcyj państwowych i prywatnych szkół średnich ogólnokształcących, zakładów kształcenia nauczycieli i szkół zawodowych w Okręgu w sprawie

wykładni art. 7 rozp Prez. RP. o ubezpieczeniu pracowników umysłowych.

Nawiązując do zarządzenia z dnia 23-go marca 1935 r. L. BP. 3749/35, ogłoszonego w Dzienniku Urzędowym K. O. S. K. Nr. 4. poz. 39, zawiadamiam, że ustępy 6-ty i 7-my tego zarządzenia (str. 62) należy skreślić. Ministerstwo W. R. i O. P. bowiem pismem z dnia 12. IX. 1936 r. L. BP. 17009/36 w porozumieniu z Ministerstwem Opieki Społecznej (pismo tego Ministerstwa z dnia 21. VIII. 1936 r. L. Urz. 3 (4—6) wobec sprzecznych ze sobą orzeczeń w danej sprawie różnych urzędów ubezpieczeniowych — ustaliło odmienną od stosowanych tu dotychczas wykładnię art. 7. ust. 1. rozp. Prez. R. P. z dnia 24. XI. 27 r. o ubezpieczeniu pracowników umysłowych (Dz. U. R. P. Nr 106 poz. 911 i Nr 39/34 r. p. 347). Mianowicie Ministerstwo uznało za trafne i całkiem słuszne — zarówno z punktu widzenia wykładni prawa jak i życiowego — wyjaśnienie w tej sprawie b. Związku Zakładów Ubezpieczeń Pracowników Umysłowych z dnia 28. IV. 33 r. („Przegląd Ubezpieczeń Społecznych" Nr. 6 z 1933 r. str. 326). W myśl tego wyjaśnienia o obowiązku ubezpieczenia w/g przepisów art. 7 ust. 1 rozp. Prezydenta R. P. decyduje nie ilość dni faktycznie przepracowanych, lecz ilość dni trwania stosunku zatrudnienia w danym miesiącu kalendarzowym.

Z powyższego wynika, że nauczyciel, zatrudniony stale w szkole, jednak odbywający swe obowiązki w ciągu dni najwyżej 13-u w miesiącu, podlega ubezpieczeniu od pierwszego dnia następnego miesiąca po rozpoczęciu zajęcia, t. j. od tego miesiąca, w którym stosunek służbowy jego trwał już przeszło 14 dni.

Zasadami powyższymi należy przeto kierować się przy zgłaszaniu do ubezpieczenia nauczycieli kontraktowych, pełniących swoje obowiązki w ciągu mniej niż 14-tu dni w

miesiącu, po zbadaniu dokładnym, czy nie zachodzą inne warunki, zwalniające od obowiązku ubezpieczenia, przytoczone w ustępach 1, 2 i 3 (w szczególności w zdaniu końcowym ustępu trzeciego) wymienionego na wstępie zarządzenia tutejszego z dnia 23. III. 1933 r.

Kurator Okręgu Szkolnego:
J. Stypiński wr.

127.

KONKURSY

z terminem czterotygodniowym od daty ukazania się niniejszego Nru Dziennnika Urz.

Inspektor Szkolny w Białej ogłasza konkurs na posadę kierownika 7-klasowej publicznej szkoły powszechnej w Zabłociu w pow. żywieckim.

Należycie udokumentowane podania należy wnosić drogą służbową do Inspektoratu Szkolnego w Białej.

———

Inspektorat Szkolny w Końskich ogłasza konkurs na posadę kierownika 4-klasowej publicznej szkoły powszechnej w Studziannie, powiecie opoczyńskim.

Kandydaci ubiegający się o to stanowisko winni wykazać się conajmniej dwuletną służbą w charakterze nauczycieli stałych w szkolnictwie publicznym i pełnymi kwalifikacjami. Kandydaci, mający ukończony Instytut Nauczycielski względnie Wyższy Kurs Nauczycielski będą mieli pierwszeństwo.

Należycie udokumentowane podania wnosić należy drogą służbową do Inspektoratu Szkolnego w Końskich.

128.

KOMUNIKATY.

Na podstawie ust. 1 art. 3 ustawy z dnia 11. III. 1932 r. o prywatnych szkołach oraz zakładach naukowych i wychowawczych (Dz. U. R. P. Nr 33, poz. 343) Kuratorium stwierdziło i przyjęło do wiadomości zamknięcie z końcem roku szkolnego 1935/36 prywatnej szkoły powszechnej żeńskiej, oraz z końcem roku szkolnego 1934/35 prywatnego dwuletniego kursu dokształcającego w Kielcach, będących własnością p. Sary Rajzman w Kielcach.

———

Na podstawie pisma Urzędu Wojewódzkiego Krakowskiego z dnia 30 września 1936 r. Nr ZP. I. 19/31/936 zawiadamia się, iż z dniem 1. X. b. r. umówiony został do leczenia funkcjonariuszów państwowych i członków ich rodzin — Dr Czarnek Zbigniew, lekarz wszech nauk lekarskich (ogólny), zamieszkały w Krakowie, przy ul. Kazimierza Wielkiego L. 82, który będzie udzielał pomocy lekarskiej w godzinach od 8 do 9-tej i od 15 do 17-tej.

———

W wydawnictwie „Informator Wycieczkowy dla szkół i młodzieży szkolnej“ r. 1936 zaszła pomyłka w podaniu Nr telefonu schroniska wycieczkowego, mieszczącego się w budynku państwowego gimnazjum im. Batorego w Warszawie. Str. 255 zamiast 8-59-19 winno być 8-85-19.

Na skutek rozporządzenia Ministerstwa z dnia 14. X. 1936 r. II. W. 7370/36 poleca się dokonać tego sprostowania.

———

W maju 1936 ukazało się pod redakcją b. Prezesa Rady Ministrów Królestwa Węgier, p. Karola Huszara, dzieło bogato ilustrowane i artystycznie wykonane, pt. „Polska i Węgry“, w postaci księgi o 600 stronicach, oddzielnie w języku polskim i węgierskim.

Cena za wydawnictwo to w języku polskim wynosi dla szkół 80 zł za wydanie ozdobne, zaś 50 zł za wydanie zwyczajne.

Dzieło to napisane przez kilkudziesięciu wybitnych pisarzy polskich i węgierskich, obejmuje zagadnienia, dotyczące stosunków historycznych, kulturalnych i gospodarczych obu państw.

Jako takie powinno ono przyczynić się do poznania przeszłości i utrwalenia podstaw dalszej współpracy obu narodów. Z uwagi na to, Ministerstwo rozporządzeniem z dnia 22 października 1936 r. Nr IV. N. 11829/36 uważało za wskazane popieranie i rozpowszechnianie tego wydawnictwa w jak najszerszych kołach społeczeństwa, a w szczególności zachęciło do nabywania tego dzieła w miarę możności do bibliotek okręgowych, obwodowych oraz do bibliotek szkolnych, przeznaczonych dla starszej młodzieży.

Dzieło to zamawiać można u p. Arthura Töröka, Warszawa, ul. Nowy Świat 62, m. 6.

———

Generał Edward Śmigły Rydz: Byście o sile nie zapomnieli. (Rozkazy, artykuły, mowy 1904—1926). W opracowaniu ppłk. R. Umiastowskiego. Książnica-Atlas. Lwów-Warszawa.

Na książkę tę składa się zbiór pism, pochodzących zasadniczo z okresu lat 1914—1936. Poprzedza je młodzieńczy utwór z roku 1904, jeszcze z ławy gimnazjalnej, niezmiernie charakterystyczny dla atmosfery, w której się przyszły Wódz Narodu wychowywał.

Następnie idą artykuły treści wojskowej, drukowane w 1914 roku w Miesięczniku „Strzelec“, którego ob. Śmigły był redaktorem, oraz rozkazy wojenne z epoki legionów i wielkiej wojny.

Poza tym zbiór zawiera znaczną ilość przemówień, wygłoszonych w różnych okolicznościach, oraz szereg artykułów, dotyczących historii wojny polskiej i zagadnień obrony państwa.

Całość dozwala zdać sobie sprawę z idei, jakimi autor jest ożywiony i jakim służy. Jest jakby jego wyznaniem wiary i stanowi niezmiernej ważności źródło dla poznania jednego z czołowych przedstawicieli obozu, który podjął hasło zbrojnej walki o wyzwolenie państwa, tę walkę do końca zwycięstw doprowadził i w wolnej ojczyźnie nadal losem państwa kieruje.

Poza pismami Marszałka Józefa Piłsudskiego staje się książka ta jednym z najważniejszych dokumentów, ogłoszonych w Polsce po wojnie 1920 roku.

———

P. Minister W. R. i O. P. zatwierdził pismem z dnia 12. X. 1936 r. Nr II Pr. 14434/36 do użytku szkolnego wydawnictwo: St. Jodłowski i W. Taszycki — Zasady pisowni polskiej i interpunkcji ze słownikiem ortograficznym. Wydanie II, rozszerzone. Wydawnictwo Zakładu Narodowego im. Ossolińskich. Lwów, 1936, str. 208. Cena 80 gr — jako książkę pomocniczą dla uczniów klas V—VII szkół powszechnych, dla uczniów szkół średnich ogólnokształcących oraz dla nauczycieli szkół wszystkich typów.

———

Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego rozporządzeniem z dnia 23-go października 1936 r. Nr IV. Szt. 56/2/36 poleciło uwadze film p. t. „Toni z Wiednia", jako nadający się do wyświetlania przed młodzieżą szkół powszechnych i średnich.

———

129.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

Szkolne audycje muzyczne.

(Ze sprawozdania Stowarzyszenia Młodych Muzyków w Krakowie).

Już na kilka lat przed wprowadzeniem audycyj muzycznych do obowiązujących programów szkolnych wiele gimnazjów, głównie prywatnych, organizowało audycje dla uczniów siłami własnymi lub też przy pomocy rozmaitych instytucyj muzycznych. Na terenie miast prowincjonalnych audycje takie były jednak rzadkością. W Okręgu Krakowskim jedynie w samym Krakowie urządzano audycje w sposób ciągły w postaci comiesięcznych koncertów w którejś z wielkich sal Krakowa, a schodziła się na nie tylko wybrana młodzież z kilku zakładów.

Dopiero nowe programy gimnazjalne z r. 1934 i okólnik Ministerstwa Wyzn. R. i O. P. z dnia 11 września 1935 r. przyniosły normalizację tej sprawy. Jako cel szkolnych audycyj muzycznych podaje okólnik „rozbudzenie estetycznej wrażliwości na przeżycia muzyczne, przyzwyczajenie do obcowania z muzyką i wyrobienie potrzeby jej słuchania". Przez takie postawienie sprawy przesunięte zostały na dalszy plan wiadomości z historii, teorii i praktyki muzycznej. Niemniej jednak przewidziane okólnikiem prelekcje wstępne muszą tę rolę spełniać z tym, że „wiadomości o kompozytorach, formach muzycznych i t. p. nie powinny być podawane drobiazgowo a całość objaśnień nie powinna mieć charakteru lekcji szkolnej". Program, zawarty w cytowanym okólniku, przewidywał w ciągu roku szk. 8 koncertów i podawał dla nich nie tylko tytuły, ale i wytyczne programowe w celu ułatwienia pracy zakładom, prowadzącym audycje pod własnym zarządem. [1])

[1]) Zakłady średnie ogólnokształcące w Okręgu Krakowskim miały swobodę organizowania audycyj bądź miejscowymi siłami, bądź siłami Stow. Młodych Muzyków w Krakowie, bądź wreszcie przy pomocy innych instytucyj. W niniejszym artykule jest mowa tylko o tych audycjach, które organizowało Stowarz. Młodych Muzyków. (przyp. red.).

Kuratorium Okręgu Szkoln. Krakowskiego stanęło na stanowisku, iż odpowiedni poziom audycyj może być zapewniony jedynie wówczas, jeśli cała akcja zostanie jednolicie pokierowana przez instytucję, rozporządzającą dużym materiałem wykonawców i dużym zasobem doświadczeń z zakresu spraw programowych i organizacyjnych. Stąd powstała współpraca pomiędzy Kuratorium a Stowarzyszeniem Młodych Muzyków w Krakowie, które podjęło się organizacji audycyj we wszystkich ośrodkach Okręgu Krakowskiego, wszędzie tam, gdzie nie będą mogły być zorganizowane siłami miejscowymi. Zgłoszenia zapotrzebowania koncertów wpłynęły w ciągu roku szkolnego 1935/36 łącznie od 31 miejscowości Okręgu, nie zgłosiło zapotrzebowania do Stowarzyszenia 15 ośrodków. Do zgłaszających się miejscowości Stow. wysyłało wykonawców z programem, dostosowanym do wymogów okólnika Ministerstwa Wyzn. R. i O. P.

Chcąc podać kilka cyfr ze statystyk Stowarzyszenia, musimy zaznaczyć, że kontrolę utrudniało niedokładne wymienianie w sprawozdaniach, jakie zakłady brały udział w audycjach. W tych wypadkach w zastosowaniu do miast o kilku szkołach średnich przyjęto w statystyce, iż korzystały wszystkie średnie zakłady, znajdujące się w danej miejscowości.

W ciągu ośmiu miesięcy roku szkol. 1935/36 wykonało Stowarzyszenie łącznie 281 audycyj, średnio zatem około 35 audycyj miesięcznie. Audycja Chopinowska wykonana została 43 razy, audycja, poświęcona pieśni artystycznej — 42 razy, muzyce religijnej — 40. Następnie idą audycje, poświęcone tańcom stylizowanym — 36, muzyce programowej — 34 razy, utworom Moniuszki — 33 razy. Wreszcie audycja koncertowa była wykonana 27 razy, a tańce polskie — 26 razy. Cyfr tych nie można jednak uważać za odzwierciedlenie zainteresowania poszczególny-

mi audycjami, gdyż w pierwszym roku istnienia koncertów szkolnych czynnikiem najistotniejszym były możności finansowe szkół. Gimnazja, nie mając jeszcze kredytów na urządzanie audycyj, korzystały tylko z kilku w roku, przy czym wybór był najczęściej zupełnie przypadkowy.

Łączna ilość słuchaczy wynosi około 85.000, czyli około 300 osób na jedną audycję. Natomiast ogólna ilość audycyj, przypadających na jedno gimnazjum, jest większa w samym Krakowie (4,8) niż na prowincji (2.3), większa dla gimnazjów państwowych (3.8) niż dla gimnazjów prywatnych (2.3). Ta ostatnia różnica wywołana została względami finansowymi, podczas gdy różnica między prowincją a Krakowem tłumaczy się głównie łatwiejszą organizacją audycyj w Krakowie, niż w innych miastach Okręgu. Jeśli chodzi o wykonanie programów, to brało w nich udział ogółem 29 wykonawców. Z pośród nich 11 stanowią pianiści, ponad to brało udział 9 śpiewaków, 3 skrzypków oraz 6 prelegentów i akompaniatorów. Typem przeważającym były audycje trzyosobowe (w Krakowie), względnie dwuosobowe (na prowincji), jednakże ilość wykonawców dochodziła niekiedy do 6 (muzyka religijna).

Opinię Dyrekcyj Gimnazjów, Komisyj Międzyszkolnych i Grona Profesorskiego o poziomie, zaletach i wadach audycyj mieliśmy możność poznawać stale w postaci nadsyłanych do Stowarzyszenia sprawozdań z koncertów. Układ programu, jego dobór i czas trwania w żadnym wypadku nie były kwestionowane. Wszystkie odpowiedzi PP. Dyrektorów podkreślają dostosowanie programu do potrzeb szkolnych i wysoki poziom audycyj: „Z uznaniem podnoszę wysoki artystyczny poziom wykonania audycji" (Gimn. Państw. X. w Krakowie), „Program bez zarzutu, podkreślam wyśmienity wybór utworów, odpowiadający umysłowości uczniów szk. śr." (Gimn. Mechan. w Krakowie), „Program zupełnie odpowiedni, starannie przygotowany, na wysokim poziomie artystycznym" (Gimn. Państw. w Nowym Targu). Prelekcje wstępne spotkały się w sprawozdaniach z opinią bardzo rozmaitą. Te same prelekcje oceniane były różnie w różnych miejscowościach: „Objaśnienia wyczerpujące i bardzo jasno przedstawione", równocześnie atoli: „pożądane objaśnienia bardziej wyczerpujące". Kiedy indziej „objaśnienia nadzwyczaj popularne" w innym gimnazjum uważano za „mało przystępne" i t. d. Natomiast uwagi dotyczące technicznych wad audycyj wysunęły kilka zasadniczych postulatów. Należą tu przede wszystkim czynniki czysto zewnętrzne, jak konieczność obszernej i niedusznej sali, odpowiedniej ilości miejsc siedzących i t. p. Szczególnie audycje wysłuchiwane przez uczniów w pozycji stojącej nastrajały młodzież nieżyczliwie i najmniejsze uchybienie odbijało się momentalnie na zachowaniu się uczniów. Uczniowie oceniają takie audycje z reguły ujemnie. Także używanie do audycyj nieodpowiednich instrumentów, fortepianów wzgl. pianin niekiedy zdemolowanych i rozstrojonych, należy do ważnych trudności, a przecież przy dobrej woli organizatorów niewielkimi kosztami każdy instrument da się naogół doprowadzić do stanu artystycznej używalności. Zresztą rozpowszechniające się audycje szkolne spowodowały w kilku szkołach kupno nowych fortepianów. Natomiast opinii młodzieży na skalę ogólną nie mieliśmy sposobności poznać. Może planowana w obecnym roku szkolnym ankieta wśród młodzieży dostarczy materiałów, które umożliwią lepsze dostosowanie się do jej zainteresowań. Dotychczas dysponujemy materiałem jedynie przypadkowym w postaci zadań szkolnych z kilku gimnazjów. Ankieta powszechna przeprowadzona była jedynie z inicjatywy Dyrekcji Państw. Gimn. X. w Krakowie. Młodzież stale tu podkreśla wrażenia artystyczne wysokiej klasy: „Podobnej audycji słuchałabym z przyjemnością nietylko godzinę ale i kilka i ani błysnęłaby mi myśl znudzenia się" i t. p. Spośród dotychczasowych programów największe uznanie zdobyła tu — jak to było do przewidzenia — audycja „muzyki programowej" (ilustrującej zjawiska przyrody, naśladującej głosy zwierząt i t. d.), gdyż przez swój związek z konkretną treścią najjaśniej przemawiała do młodzieży: „Gdy słuchałam tego koncertu zdawało mi się, że siedzę gdzieś nad brzegiem strumyka i słucham brzęku pszczółek, gdzieś zdaleka — zdawało mi się — słychać szum jadącego pociągu i t. d." (zadanie szkolne kl. I.).

Zacytujemy jeszcze fragment listu uczenicy III kursu Seminarium, w którym anonimowo autorka stara się podać syntezę swego poglądu na muzykę: „Jestem bardzo wdzięczna koncertom i mam dla nich uczucie niemal uwielbienia. One bowiem nietylko rozszerzają zakres moich wiadomości o muzyce i jej kompozytorach, ale również uczą myśleć, uczą czuć. One porywają człowieka i ukazują mu lepsze cele. Uszlachetniają go, a kiedy zmęczony walką i trudnymi warunkami życia upada na siłach — muzyka jest jego pocieszycielką, jest źródłem jego sił. Kocham bardzo muzykę i pragnęłabym ją częściej słyszeć, aby móc ją dobrze poznać i zrozumieć".

Zadowolenie młodzieży podkreślają również sprawozdania Dyrekcyj gimnazjów: „Młodzież była wprost przykuta i rozanimowana słyszaną audycją" (Gimnazjum Państwowe w Nowym Targu), „Koncert robi duże wrażenie na młodzieży, która oczekuje z niecierpliwością na nowy koncert" (Gimnazjum Państw. w Końskich), „Zachwyceni!" (Gimnazjum Państw. w Ostrowcu).

Na podstawie dotychczasowego materiału sprawozdawczego można naogół stwierdzić, że Dyrekcje Gimnazjów, względnie Komisje Międzyszkolne dokładają istotnie wszelkich starań, aby audycje odbywały się w jak najdogodniejszych warunkach. Rzecz prosta, iż warunki audycji są najlepsze, gdy odbywa się ona w gmachu gimnazjalnym (aula, sala gimnastyczna), przechodzenie bowiem młodzieży na audycję do innego

gmachu, niekiedy bardzo odległego (np. Ostrowiec), szczególnie w miesiącach zimowych, nie sprzyja odpowiedniemu nastrojowi na sali. Nastrój ten polepsza się natomiast znacznie, o ile sala, używana do audycji, wyposażona jest w urządzenia sali koncertowej (estrada na podwyższeniu, garderoba, programy); audycja nabiera w ten sposób charakteru poważnego i uroczystego. Warunkiem podstawowym audycji jest — jak już wspomnieliśmy — aby cała młodzież podczas koncertu siedziała.

Który z instrumentów muzycznych najbardziej podoba się młodzieży — trudno to ogólnie ustalić. Wiele zależy tu oczywiście od walorów osobistych i artystycznych poszczególnych wykonawców. Młodzież wykazuje przy tym dużą orientację w ocenie poziomu artystycznego — ale tylko w zastosowaniu do śpiewaków i śpiewaczek. Jeśli chodzi o pianistów, skrzypków i t. p. można zaobserwować tendencję do krańcowości: albo wykonawca od samego początku zdobył sobie publiczność, albo młodzież zachowuje przez cały czas trwania koncertu pewną rezerwę — co zaobserwowano zresztą tylko w kilku odosobnionych wypadkach. Odpowiedni dobór programu odbija się również odrazu na stopniu zadowolenia młodzieży: utwory żywe, utrzymane w szybkim tempie górują zawsze nad utworami powolnymi, choćby nawet były to arcydzieła literatury muzycznej. Utwory krótkie zawsze więcej przemawiają do przekonania młodzieży, niż utwory o większych rozmiarach. Wreszcie utwory techniczno-wirtuozowskie interesują młodzież bardziej, niż najciekawsze choćby kompozycje z t. zw. „wielkiego repertuaru". O prawdziwości powyższych spostrzeżeń świadczą najlepiej wyniki „plebiscytów", przeprowadzanych stale po skończonej audycji w celu ustalenia kompozycji, która się młodzieży najbardziej podobała. Oto wybrane w większości wypadków utwory: Spośród tańców stylizowanych — „Tarantella" Liszta (utwór techniczno-wirtuozowski), Taniec węgierski Brahmsa oraz „Hora staccato" Dinicu (utw. wirtuozowski w szybkim tempie); spośród tańców polskich stale wybierano „Obertasa" Wieniawskiego (utwór żywy, zwięzły, rytmiczny). W audycjach chopinowskich wybór padał w dużej większości wypadków na polonez A-dur lub Preludium Des-Dur — oba te utwory są nadzwyczaj popularne, a tym samym młodzieży dość znane. Z utworów Moniuszki wybierano „Krakowiaka" również ze względu na żywość, tempo i charakter ludowy utworu. Zresztą przy programach wokalnych istotnym czynnikiem była także treść utworu i jego tekst. Nie był to atoli czynnik jedyny, jak tego dowodzi fakt, iż w programie pieśni artystycznej młodzież domagała się stale powtórzenia pieśni, śpiewanej po włosku: treść i tekst utworu nie mogły zatem odgrywać żadnej roli.

Sprawą, stanowiącą jedną z większych trudności organizacyjnych, była sprawa odpowiedniego doboru prelegentów. Podczas gdy w audycjach dla szkół krakowskich można było zatrudnić cały szereg osób spośród muzykologów i teoretyków muzyki, to w audycjach prowincjonalnych ze względów oszczędnościowych prelekcję wygłaszać musiał jeden z uczestników audycji. Zatem i ten wzgląd musi być brany pod uwagę przy doborze wykonawców; doświadczenia bowiem, zmierzające do przerzucenia funkcji prelegenta na kogoś z osób miejscowych, wykazały znaczne niedociągnięcia: z jednej strony młodzież z większym zainteresowaniem słucha wywodów osoby obcej, przyjezdnej, z drugiej zaś przypadkowe obsadzenie tej funkcji nie dawało gwarancji dobrego wywiązania się prelegenta ze swej roli, która wymaga jednak rutyny, przygotowania i kompetencji.

W sprawach organizacyjnych, przy wyznaczaniu terminów, ustalaniu rozjazdów i t. d. nie napotkało Stowarzyszenie na większe trudności. Wypadki odwoływania, względnie przesuwania audycyj, należały do rzadkości i po większej części spowodowane były albo przeszkodami natury lokalnej (zajęcie sali, remont i t. p.) albo też kolidowaniem terminu z innymi zajęciami (teatr szkolny, wycieczki). Dyrekcje Zakładów i Komisje Międzyszkolne szły i idą Stowarzyszeniu na rękę — za co należy im się na tym miejscu serdeczne podziękowanie.

Atoli największą pomocą i opieką cieszyło się Stowarzyszenie ze strony Kuratorium Okr. Szk., a zwłaszcza Wydziału Szkolnictwa Średniego. Czy to przy ustalaniu wytycznych programowych, czy przy omawianiu form realizacji technicznej audycyj stałe oparcie się nasze o Wydział Szk. Średniego Kuratorium było dla Stowarzyszenia wielką pomocą a korzystanie ze wskazówek P. Naczelnika oraz P. P. Wizytatorów umożliwiało nam odpowiednie ustosunkowanie się do terenu szkolnego i dostosowanie do jego swoistych wymagań. Kuratorium Krakowskie doceniło w pełni trudności, na jakie natrafiać musi — szczególnie w mniejszych ośrodkach — organizacja audycyj muzycznych siłami miejscowymi. Przy dość skomplikowanych wymaganiach programowych, zawartych w okólniku Minist. W. R. i O. P., niesposób znaleźć w miejscowościach prowincjonalnych odpowiedniej ilości wykonawców, dysponujących odpowiednim repertuarem oraz reprezentujących wystarczająco wysoki poziom artystyczny. Z gotowego programu wykonawców nie zawsze można skorzystać; przygotowanie zaś programu s p e c j a l n i e w celach audycji nie opłaci się nigdy wykonawcy, jeśli ma do wykonania jedną, dwie lub nawet trzy audycje. Dopiero wykonywanie audycyj seryjnie, czyli jednej i tej samej audycji kilkanaście a nawet kilkadziesiąt razy z rzędu — umożliwia celowy, a nie przypadkowy dobór programu i wysoki poziom. Dlatego też Kuratorium ceniło sobie współpracę Stowarzyszenia Młodych Muzyków.

Zresztą rola „objazdowego" wykonawcy audycyj nie jest do pozazdroszczenia: codzienne kilkugodzinne jazdy koleją, autobusem czy dorożką oraz nocowanie wciąż w innym mieście nie należą do przyjemności, tym bardziej, iż prawie

cały „sezon" szkolno-koncertowy przypada na miesiące zimowe. W szczególności śpiewacy z racji wrażliwości swego „instrumentu" na warunki atmosferyczne w ciągu całej podróży muszą pilnować swego zdrowia, które w upałach i przeciągach panujących naprzemian w kolejach, a specjalnie w nieopalanych niekiedy (mimo zimy) salach koncertowych, narażone jest często na niebezpieczeństwo. A każda najmniejsza niedyspozycja grozi koniecznością odwołania kilku najbliższych koncertów!

* * *

W obecnym roku szkolnym — w drugim roku realizacji koncertów — Stowarzyszenie Młodych Muzyków korzystać już będzie z doświadczeń roku ubiegłego. Wprawdzie w systemie obsługiwania gimnazjów nie zajdą zmiany, atoli zmiany w zakresie programowym będą jeszcze jednym krokiem naprzód dla osiągnięcia możliwie wysokiego poziomu audycyj. Stowarzyszenie zapewniło już sobie udział wielu wybitnych wykonawców, a program koncertów ożywiony będzie udziałem zespołów smyczkowych, oraz wprowadzeniem instrumentów, dotychczas na audycjach niestosowanych, jak altówki, wiolonczeli, violi da gamba (w audycjach muzyki XVII. w.), oraz instrumentów dętych. Ilość audycyj Stowarzyszenia znacznie się w bieżącym roku podniesie i ile można wnosić z cyfr pierwszego miesiąca pierwszy ten miesiąc przyniósł około 60 koncertów „muzyki narodowej" wobec najwyższej liczby zeszłorocznej 35 audycyj). Poza tym — jak już powyżej wspomnieliśmy — dla lepszego poznania opinii młodzieży o audycjach planowane jest przeprowadzenie ankiety wśród młodzieży. Formy tej ankiety nie zostały jeszcze opracowane w szczegółach. Jej wyniki zostaną w każdym razie podane do wiadomości instytucyj i osób zainteresowanych. *M. D.*

Kronika.

Szkolnictwo powszechne.

W drugiej połowie października i na początku listopada Państwowa Komisja Egzaminacyjna przeprowadziła egzaminy dla eksternów z programu WKN:

1) w Krakowie dla 26 osób, z których zdało 18,

2) w Dębicy dla 19 osób, z których zdało 11.

Rozpoczęto nadto egzamin na Prywatnym Korespondencyjnym Wyższym Kursie Nauczycielskim Związku Nauczycielstwa Polskiego w Krakowie. Do egzaminu zgłosiło się 46 osób.

Wydział Szkolnictwa powszechnego zamierza w 1936/37 r. szk. przepracować szereg tematów z dziedziny pedagogiczno-dydaktycznej. W tym celu wybrano tematy, które będą omawiane na posiedzeniach Wydziału Szkolnictwa Powszechnego oraz na zebraniach pracowników pedagogicznych Inspektoratów Szkolnych.

Od początku listopada rozpoczęli pracę instruktorzy szkolnictwa powszechnego. Funkcję instruktorów objęli: Mgr Kulpa Jan — język polski, dr Marian Gotkiewicz — geografia, Czesław Sierko — arytmetryka z geometrią, Antoni Szczepkowski — rysunek i zajęcia praktyczne, Józef Swatoń — śpiew, Władysław Rajczykowski — szkoły I stopnia. Sprawami nauczania przyrody i prowadzenia ogrodów szkolnych zajmować się będzie podinspektor Eugeniusz Frączek. Instruktorzy będą służyć nauczycielstwu radami i wskazówkami fachowymi, odwiedzając szkoły i konferencje w terenie, nauczycielstwo zaś ze swej strony może przyjeżdżać do instruktorów oraz pisać do nich po rady i wskazówki.

W pierwszej połowie listopada opracowano zestawienia okręgowe ze sprawozdań, dotyczących organizacji publ. szkół powszechnych. Z zestawienia wynika, że stan organizacyjny publicznego szkolnictwa powszechnego przedstawia się następująco: szkół jest 4005, dzieci w wieku szkolnym 862.464, uczniów w publicznych szkołach powszechnych 821.207, nauczycieli 12.434.

Dn. 13 i 14 listopada b. r. przebywał w Kuratorium wizytator ministerialny p. Ręgorowicz i badał zapotrzebowanie etatów dla szkolnictwa powszechnego na rok szkolny 1936/37.

Dnia 16 listopada br. Pan Minister dr prof. Wojciech Świętosławski w towarzystwie Kuratora Okręgu Szkolnego Krakowskiego p. J. Stypińskiego i Naczelnika Wydziału Szkolnictwa Powszechnego p. Kabacińskiego wizytował publiczną szkołę powszechną w Bronowicach Małych.

Szkolnictwo średnie ogólnokształcące.

W dniu 26-go października odbył się w Dębicy zjazd Księży Prefektów w Diecezji Tarnowskiej przy czynnym współudziale JE. Ks. Biskupa Dr Fr. Lisowskiego. Po nabożeństwie w kościele parafialnym zebrani przysłuchiwali się dwom lekcjom pokazowym religii w kl. VI szkoły powszechnej oraz w kl. I gimnazjum, po których nastąpiła dyskusja. W dalszym ciągu wysłuchano referatów o nowych programach religii i przedyskutowano je. Zjazd zakończyły sprawy organizacyjne Koła Diecezjalnego Księży Prefektów. Z ramienia Kuratorium udział w zjeździe brali pp. wizytatorzy Rzepecki i Wierzbicki.

W dniu 31-go października w obecności przedstawicieli władz i licznie zgromadzonych rodziców dokonano w Solcu nad Wisłą otwarcia i poświęcenia nowego okazałego budynku internatu dla uczniów miejscowego gimnazjum państwowego, wzniesionego wyłącznie wysiłkiem i kosztem miejscowego społeczeństwa, w którym przeważają sfery włościańskie. Kuratorium na uroczystości reprezentował p. wiz. Horbacki.

W dniu 1-go listopada odbył się w Kielcach zjazd b. wychowanków miejscowej Szkoły Han-

dlowej (obecnie gimnazjum państwowe im. J. Śniadeckiego), który stał się wychowawczo donioslą spójnią dwóch pokoleń. Zjazd połączony był z uroczystościami w szkole, w których czynny udział brała obecnie kształcąca się tam młodzież, oraz z odsłonięciem tablicy ku czci poległych w walce za Ojczyznę byłych wychowanków zakładu. Na tej podniosłej uroczystości Kuratora reprezentował p. wiz. Baliński.

W dniach 6-go oraz 9-go listopada dokonano kolejno otwarcia dwóch nowych ognisk metodycznych w Okręgu, a mianowicie ogniska fizyki przy gimnazjum im. J. Śniadeckiego w Kielcach oraz ogniska historii przy gimnazjum im. R. Traugutta w Częstochowie Kierownikiem pierwszego jest prof. Michniak, drugiego — prof. Gollenhofer. Obydwa ogniska powstały z uprzednio działających na terenach obu miast grup metodycznych. Otwarcia ognisk dokonał Naczelnik Wydziału Szkolnictwa Średniego p. Włodzimierz Gałecki. Bezpośrednio po otwarciu nastąpiły pierwsze konferencje rejonowe tych ognisk, o których zamieszczone będzie osobne sprawozdanie.

W dniu 7-go listopada bawił w Jędrzejowie i wizytował tamtejsze gimnazjum Wydziału Powiatowego Naczelnik W. Gałecki, przeprowadzając badania i pertraktacje, związane z projektowanym upaństwowieniem szkoły.

Pan Minister Wyzn. Rel. i Ośw. Publ. przyznał dodatkowo pełne prawa gimnazjów państwowych — gimnazjum prywatnemu im. Bł. Ładysława z Gielnowa w Zakopanem, która to szkoła pełne prawa utraciła przed $1^1/_2$ rokiem; oraz niepełne — gimnazjum PP. Prezentek w Krakowie i gimnazjum im. św. Kingi w Tarnowie, które jako powstałe po likwidacji seminariów nauczycielskich dotychczas uprawnień wogóle nie posiadały.

Szkolnictwo zawodowe.

W zakresie szkolnictwa technicznego jest aktualna sprawa utrzymania nada' w Dąbrowie Górniczej wydziału hutniczego Państw. Szkoły Górniczo-Hutniczej. W sprawie tej odbyło się w dniu 5 listopada zebranie Zarządu Związku Przemysłowców Ziemi radomskiej w Radomiu. W konferencji tej wziął udział P Kurator Stypiński z wizytatorem drem inż. Affanasowiczem. Prócz tego P. Kurator zwiedził Państw. Szkołę Techniczną Kolejową oraz Średnią Szkołę Chemiczno-Garbarską w Radomiu zapoznając się dokładnie z ustrojem tych szkół i ich potrzebami.

Starania Izby Rzemieślniczej w Krakowie i czynników gospodarczych w kierunku utrzymania programu szkół rzemieślniczych na poziomie odpowiadającym przygotowaniu młodzieży, która u nas przeważnie posiada ukończoną siedmioklasową szkołę powszechną, spotkały się z bardzo przychylnym przyjęciem w Ministerstwie, którego delegat wizytator inż. Kieresant-Wiśniewski bawił w połowie października na terenie Krakowa i Kalwarii dla zbadania kwestyj programowych. Wskutek tak życzliwego stanowiska Ministerstwa zostaną typy szkoły rzemieślniczej w nowym ustroju jeszcze wzbogacone nowym typem bardzo odpowiadającym naszym warunkom.

Naczelnik Wydziału p. Misky zwiedził w towarzystwie wizytatora p. inż. Kuźniaka Szkołę Wiertniczą Stow. Inż. Górniczych sekcji zachodniej w Jaśle, istniejącą dopiero drugi rok; następnie cztery szkoły dokształcające, z których szkoła w Dębowcu koła Jasła została dopiero w bież. roku otwarta.

Ze względu na świeżo uruchomione roczne szkoły przysposobienia kupieckiego według nowego ustroju, Naczelnik Wydziału dokonał inspekcji takiej szkoły w Żywcu, gdzie Zarząd miasta (p. burmistrz Markowski), ustosunkowując się bardzo życzliwie do idei gospodarczego kształcenia, postarał się o tak dogodne warunki dla rozwoju szkoły przysposobienia kupieckiego, że na tym przykładzie można dowodnie stwierdzić, co może zdziałać przyjazne i pełne zrozumienia stanowisko Gminy przy wprowadzaniu nowego ustroju.

Zwiedzenie zaś Szkoły Rolniczej Żeńskiej w Łyszkowicach okazało się koniecznym z powodu zagadnień lokalowych i terenowych, które pod nowym kierownictwem powinny niebawem polepszyć się przy materjalnym poparciu Wydziału powiatowego w Miechowie.

W październiku b. r. komisja pod przewodnictwem p. Wojewody Gnoińskiego przy udziale Dyr. Dep. Min. Przem. i Handlu p. Kandla, Naczelnika Wydz. Min. P. i H. p. Chrzanowskiego, Prezesa Izby Rzem. dra Jahody, dyr. Izby Handl. i Przem. inż. Mianowskiego i wice-dyr. Izby Rzem. Winiarskiego zwiedzała ośrodki przemysłu chałupniczego w Sułkowicach i Świątnikach w celu przyjścia z pomocą temu przemysłowi. Z okazji tej komisja zwiedziła również państwowe szkoły zawodowe, będące w tych miejscowościach, wyrażając życzenie, aby szkoły te wypuszczały większą ilość absolwentów, potrzebnych obecnie w przemyśle, i były pomocne przemysłowi chałupniczemu w miarę możności. Obydwie szkoły, założone w swoim czasie właśnie w celu podniesienia miejscowego przemysłu chałupniczego metalowego, chętnie idą chałupnictwu miejscowemu z pomocą, czy to przez urządzenia w halach warsztatowych, umożliwiających chałupnikom za skromną opłatą przygotowanie sobie na maszynach materiału surowego (Świątniki), czy to przez urządzanie specjalnych kursów dla wyuczenia ich pewnych wyrobów, mających zbyt w handlu, czy w końcu przez sprzedaż potrzebnych chałupnikom narzędzi, wyrabianych w szkołach, po cenach znacznie zniżonych. Po za tymi szkołami zwiedziła Komisja również szkołę dokształcającą zawodową Nr 1 w Krakowie, w której, poza dobrą organizacją szkoły liczącej dziś 1200 uczniów ośmiu różnych zawodów, zwróciła szczególną uwagę na zorganizowane warsztaty pokazowe dla pojedynczych zawodów.

Sprawa wynagrodzeń w szkołach dokształcających zawodowych uległa zmianie. Z powodu ciężkiego stanu finansowego miast, a w szczegól-

ności miast w byłym zaborze rosyjskim, gdzie zarządy miejskie dotują szkoły dokształcające w wysokości $^{2}/_{3}$ poborów personelu nauczycielskiego i kierownictw, miasta nie są w stanie przypadających na nie kwot opłacać. W licznych wypadkach ofiarne nauczycielstwo uczy za $^{1}/_{3}$ lub za połowę poborów, to jest tylko za kwoty przypadające ze Skarbu Państwa. Ministerstwo WR. i OP., chcąc usunąć krzywdę tej ofiarnej rzeszy nauczycieli a nie mogąc dopłacić im za gminy z powodu niemożności przekraczania budżetu, postanowiło obniżyć stawki za godziny z 10.75 zł na 9 zł, a dla zawodowców z 14.62 zł na 13 zł — począwszy od 1 września 1936 r., aby zaoszczędzone kwoty móc użyć na cel powyższy.

Kuratorium jest przekonane, że dla dobra sprawy ogólnej jak również i dla dobra kolegów dotkniętych najwięcej, jeśli utrzymują siebie i swoje rodziny wyłącznie z poborów za naukę w szkołach dokształcających zawodowych, ogół nauczycielstwa zarządzenie Minist. WROP. przyjmie życzliwie.

W sprawach szkolnictwa rolniczego została zorganizowana przez Śląską Izbę Rolniczą w dn. 23 i 24 X. b. r. konferencja nauczycieli dwuzimowych szkół rolniczych śląskich. Na konferencję zostali zaproszeni i wzięli w niej udział nauczyciele dwuzimowych szkół rolniczych K. O. S. K. (z Łososiny Górnej, Nowego Targu i Pilzna) oraz inż. Jerzy Grabowski, wizytator K. O. S. K.

Konferencja miała za zadanie przepracowanie metod nauczania i wychowania w związku z wprowadzeniem w życie nowych programów, wydanych przez M. W. R. i O. P.

Wygłoszono refaty na temat organizacji praktycznego nauczania przedmiotów zawodowych w zakresie: 1) produkcji roślinnej rolniczej, 2) produkcji ogrodniczej, 3) produkcji zwierzęcej, 4) urządzenia i prowadzenia gospodarstw wiejskich, tudzież nauczania przedmiotów ogólnokształcących (ref. delegat M. W. R. i O. P. inż. Miśkiewicz Witold) i organizacji pracy wychowawczej w szkołach rolniczych.

Oświata pozaszkolna.

Z końcem ubiegłego miesiąca odbyła się w Krakowie zwołana przez Kuratorium dwudniowa konferencja obwodowych instruktorów oświaty pozaszkolnej. Oprócz spraw organizacyjnych i bieżących oraz przedstawienia planu pracy Kuratorium w zakresie oświaty pozaszkolnej na rok 1936/37 wygłoszone zostały na konferencji dwa referaty specjalne. Pierwszy z referatów zajął się zagadnieniem „pracy oświatowej w miastach“, następny zaś sprawą „wychowania i dokształcania przodowników pracy oświatowej“. Oba te referaty jako szczególnie aktualne wywołały żywą dyskusję na temat praktycznych możliwości i środków realizowania postulatów wysuniętych przez referentów. Praca bowiem w mieście i miasteczku wymaga od pracownika oświatowego stosowania odmiennych metod postępowania i innych form pracy w porównaniu z pracą w środowisku wiejskim. Również kwestia wychowania i kształcenia t. zw. przodowników pozostaje ciągle aktualna, zarówno w sferze społecznych zagadnień, jak i praktycznego rozwiązania samej formy tego kształcenia. W konferencji brał częściowo udział Kurator Okręgu Szkolnego p. Stypiński. Jako delegat Ministerstwa przybył na konferencję p. Popławski, wizytator ministerialny oświaty pozaszkolnej.

W dniach od 26—28 października odbyła się w Krakowie trzydniowa konferencja kierowników powiatowych central bibliotecznych zorganizowana przez Oddział Oświaty Pozaszkolnej Kuratorium Okręgu Szkolnego Krakowskiego. W konferencji wzięło udział około 50 osób z Województw krakowskiego i kieleckiego, w tym 17 instruktorów oświaty pozaszkolnej, przedstawiciele T. S. L. oraz innych organizacyj. Jako delegaci Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego uczestniczyli w konferencji wizytatorzy ministerialni p. p. Janiczek i Popławski. Konferencja poświęcona była omówieniu całokształtu prac związanych z organizacją bibliotek powiatowych i rozwojem czytelnictwa na wsi. Oprócz sprawozdań ze stanu czytelnictwa w chwili obecnej konferencja zajęła się szczegółowo sprawą komasacji księgozbiorów poszczególnych organizacyj i powołaniem do życia komisyj bibliotecznych. Żywą dyskusję wywołało zagadnienie czytelnictwa i poczytności różnych kategorii książek, stosunek czytelnika do książki a w związku z tym kwestia doboru książek dla wsi w oparciu o jej życzenia i zainteresowania. Konferencja dostarczyła wiele materiału ułatwiającego zorjentowanie się w rzeczywistości wiejskiej oraz przyczyniła się w znacznym stopniu do usprawnienia akcji na polu bibliotekarstwa i czytelnictwa.

Centralna Biblioteka Nauczycielska.

Centralna Biblioteka Nauczycielska Kuratorium Okręgu Szk. Krakowskiego, mieszcząca się w Krakowie w gmachu gimnazjum I. im. Nowodworskiego (Pl. Groble) otwarta jest codziennie (z wyjątkiem niedziel i świąt) od godz. 9.30—13 i od 16—19. Biblioteka posiada około 38.000 tomów dzieł naukowych (spec. pedagogicznych) i prenumeruje wszystkie ważniejsze czasopisma ogólne i pedagogiczne w języku polskim i obcych. Wykupienie legitymacji (a 1 zł) uprawnia do korzystania z Biblioteki i Czytelni czasopism C. B. N.

Prawo korzystania z Biblioteki przysługuje nauczycielstwu wszelkiego typu szkół państwowych oraz urzędnikom Kuratorium Okręgu Szkolnego Krakowskiego. Nauczyciele szkół prywatnych wykupują legitymacje uprawniające do korzystania z Biblioteki za przedłożeniem zaświadczenia swych Dyrekcyj.

Książki na prowincję wysyła się na pisemne zamówienie, które winno być zaopatrzone w pieczęć szkoły, w której dany nauczyciel pracuje. Należność za legitymację można przesyłać przy zamówieniu książek w znaczkach pocztowych.

Kierownikiem Biblioteki został od początku b. roku szkolnego dr Jan Hulewicz.

Odbito w Zakładach Graficznych „STYL“ w Krakowie. tel. 111-02.